

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Primo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Supplet
quofcumque
defectus.

Decretum
pro obser-
vantia.

Claufula
sublata, &
Decretum
irritans.

Latiffime
contrariis
derogat.

Fides tran-
fumptorum.

Dat. 1. Julii
1676. An. 7.

folica tenore presentium perpetuo confirma-
mus, & approbamus, illisque inviolabilis Apo-
stolica firmitatis robar adjicimus, ac omnes,
& singulos Juris, & facti, ac solemnitarum qua-
rumcumque in similibus, etiam de necessitate
observandarum, aliove quolibet, etiam for-
males, & substantiales defectus, si qui in præ-
missis principaliter, vel accessorie, aut alias
quovis modo intervenerint, seu intervenisse dici,
cenferi, vel prætendi possent, penitus, & om-
nino supplemus, & sanamus.

§. 5. Decernentes eadem presentes Literas,
& Constitutiones præinsertas semper firmas, va-
lidas, & efficaces existere, & fore, suofque plena-
rios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac
illis, ad quos spectat, & pro tempore quando-
cumque spectabit in omnibus, & per omnia
plenissime suffragari, & ab eis respective invio-
labiliter observari: Sicque in præmissis per quof-
cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam
Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac San-
ctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de La-
tere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios,
aliove quolibet quacumque præminentia, &
potestate fungentes, & functuros, sublata eis,
& eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & in-
terpretandi facultate, & auctoritate judicari
& definiti debere; ac irritum, & inane, si fe-
cus super his a quoquam quavis auctoritate scien-
ter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, &
Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus
sit Congregationis, & Ordinis præfatorum,
aliisve quibusvis, etiam Juramento, Confirma-
tione Apostolica, seu quavis firmitate alia ro-
boratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis
quoque Indultis, & literis Apostolicis, etiam
Congregationi, & Ordini prædictis, illorum-
que Superioribus Fratribus, & personis sub qui-
buscumque verborum tenoribus, & formis, ac
cum quibusvis, etiam derogatoriis derogato-
riis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & in-
solitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis
in genere, vel in specie, seu alias quomodolibet
in contrarium præmissorum concessis, ac
pluries confirmatis, approbatis, & innovatis.
Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illo-
rum sufficienti derogatione de illis, eorumque
totis tenoribus specialis, specifica, expressa, &
individua, ac de verbo ad verbum, non autem
per clausulas generales idem importantes, men-
tio, seu quavis alia expressio habenda, aut ali-
qua alia exquisita forma ad hoc servanda foret
tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum,
nihil penitus omisso, & forma in illis tradita
observata, exprimerentur, & insererentur, præ-
sentibus pro plene, & sufficienter expressis, &
insertis habentes, illis alias in suo robore per-
mansuris, ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus,
cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præ-
sentium literarum transumptis, seu exemplis,
etiam impressis, manu alicujus Notarii publici
subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica
dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fi-
des tam in Judicio, quam extra illud, ubique
locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsen-
tibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 1. Julii 1676. Pontificatus
nostri Anno Septimo.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. Brevium in Lib. Mensis Ju-
lii par. 2. fol. 132.

Ad individua Trinitatis, gloriosissimæ Mariæ Vir-
ginis, ac Sanctorum Petri, & Pauli Aposto-
lorum laudem, & gloriam sempiternam.

INNOCENTIUS UNDECIMUS
PONT. CCXLIV.

ANNO CHRISTI MDCLXXVI.

Innocentius Undecimus, Benedictus antea
vocatus, Filius Livii Odeschalchi Novo-
comensis, S. R. E. Diaconus Cardinalis Tir.
SS. Cosmæ, & Damiani, & postea Pres-
byter Tir. S. Honuphrii: Pontifex electus
die 21. Sept. 1676. Coronatus die 4. Octo-
bris ejusdem Anni: Creavit Cardinales 43.
Vixit An. 78. in Pontificatu An. 12. Mens.
10. Dies 22. Obiit die 12. Augusti 1689.
Sepultus est in Basilica Vaticana. Vacavit
Sedes Menses duos.

Regulæ Cancellariæ, quas de more initio sui
Pontificatus Innocentius XI. promulgavit, quia
aliis in superiori Tomo contentis similes sunt,
brevitatis studio omittuntur.

Committitur Majoricensi Episcopo, ut Majori-
cæ, supplicante Civitate, & omnibus Reli-
giosis Mendicantibus consentientibus, Cœ-
nobium Fratrum Capuccinorum Apostolica au-
thoritate constituat.

Vid. Constit. 25. Clem. X., quæ inc. Alias fel.
rec. sup. Tom. VI. fol. 29.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Vener. Frater Salutem, & Apost. Bene-
dictionem.

Exponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fra-
tres Provinciæ Aragoniæ Ordinis Minorum
S. Francisci Capuccinorum nuncupatorum, quod
cum ipsi alias videlicet die 5. Sept. 1671. Indul-
tum fundandi in Regno Majoricæ Conventum
eorum Ordinis, servata tamen Constitutionum
Apostolicarum dispositione, sibi a fel. recor. Cle-
mente PP. X. prædecessore nostro, per quasdam
suas in simili forma Brevis literas tibi, seu tunc
existenti Episcopo Majoricen. directas concedi
obtinuissent, teque, seu dicto Episcopo permit-
tente, ad actuale unius Conventus cum Eccle-
sia in Civitate Majoricen. erectionem devenis-
sent. Dilecti etiam filii Fratres Minores Ordinis
ejusdem S. Francisci Strictioris Observantiæ
nuncupati, qui in prædicto Regno a pluribus
abhinc annis duos insignes Conventus possident,
præterentes se gravatos, & asserentes præfatas
litteras Apostolicas obreptionis, & subreptionis
vicio laborare, ex quo in illis recensitum, & ex-
pressum non fuerat, quod dudum, nempe anno
1649. instantibus iisdem Fratribus Capuccinis pro
obtinendo hujusmodi foundationis indulto, & con-
tradicentibus ipsismet Fratribus Strictioris Obser-
vantiæ Congregatio tunc existentium S. R. E. Car-
dinalium negotiis, & consultationibus Episcopo-
rum, & Regularium præposita, die 28. Jan. 1650.
& respective diversis aliis temporibus nempe die
decima quinta Junii 1650. vigesima quinta
Aprilis 1653., & septima Decembris 1657. uni-
formibus decretis etiam per literas Apostolicas
confirmatis mandaverat pro tempore existenti
Episcopo Majoricen. ne permetteret Fratribus
Capuccinis Conventum, aut Domum quam-
cumque in prædicta Civitate erigere, ipsique
præciperet, ut a præfata Insula discederent.
Et insuper asserentes, quod in primodictis li-

Dat. 9. Nov.
1676. An. 1.

Species facti.

Decreta
Congrega-
tionis Epi-
scop., & Re-
gul.

Aliud decretum.

Fratres Capuccini Mandatis Apostolicis parent.

Preces Civitatis.

Nonnullorum Cardinalium Congregationi causa cognoscenda remittitur.

Patres concordant.

Delegatio fundationis coenobii.

teris derogatum non fuerat literis recor. mem. Alexandri Papæ VII., etiam prædecessoris nostri pariter in forma Brevis expeditis, quibus specialiter prohibetur in Regno Majoricæ aliquem Conventum fundari, nisi servata quinque leucarum distantia ab aliis Conventibus, jam erectis, institerunt acriter pro declaratione hujusmodi subreptionis, & Apostolici Indulti revocatione. Quare proposito, & mature discusso dubio, eadem Congregatio die vigesima septima Januarii 1673. decrevit literas primodictas tanquam subreptitias non esse exequendas, & quicquid vigore illarum erat gestum, tanquam attentatum esse revocandum, ac servandas esse ordinationes, & decreta alias facta; Iterumque proposito dubio die vigesima septima Aprilis ejusdem anni persistit in decisio, & perpetuum imposuit silentium, mandavitque tibi, seu tunc existenti Episcopo Majoricæ, ut omnia gesta in executionem primodictarum literarum Apostolicarum, utpote attentata revocari faceres, seu faceret. Quæ quidem ejusdem Congregationis decreta per alias dicti Clementis prædecessoris literas similiter in forma Brevis expeditas approbata, & confirmata fuerunt, & pro prædictorum omnium executione Monitorium a dilecto filio causarum Curie Cam. Apost. generali Auditore relaxatum, & ipsis Fratribus Capuccinis intimatum fuit. Verum stantibus præmissis, cum dd. Fratres Capuccini ea qua par est obedientia Apostolicis mandatis obtemperantes, & a prædicta Insula in Hispaniam transfretantes, Conventum, quem, ut supra dictum est, exererant, vacuum dimisissent, Civitas Majoricæ videns se tam piis Religiosis orbatam, tota in amaritudinem conversa est, & ad memoratum Clementem prædecessorem recursum habuit, humiliter supplicando, ut attentato consensu cæterorum omnium Religiosorum Mendicantium supremæ sæ pietatis dona impertiri dignaretur, & iisdem Fratribus Capuccinis specialem gratiam & favorem facere retinendi, seu de novo fundandi ibidem Conventum in quo duodecim Religiosi permanere possent. Ipse vero Clemens prædec. devotis prædictæ Civitatis, & Regni precibus, quantum æquitati consentaneum foret annuere cupiens, prævia oris aperiitione, specialem Congregationem nonnullorum Venerabilium Fratrum nostrorum, tunc suorum ejusdem S. R. E. Cardinalium benigne deputavit, in qua dum utriusque partis rationum momenta discutiebantur, benediciente Domino, res in pace compositæ sunt, & præfati Fratres Minores Strictioris Observantiæ discretiori consilio Fraternali charitatem exercentes sum præstiterunt consensum. Quare dicti exponentes Nobis humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 1. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequentiarum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de memoratæ specialis Congregationis Cardinalium consilio, attentis supra expressis, ac noviter deductis Fraternalitati tuæ per præfatos committimus, & mandamus, ut postquam tibi consulerit Fabricam novi Conventus hujusmodi cum Ecclesia, Choro, Sacristia, Dormitorio, Refectorio, aliisque Officiis, hortis, & spatiis esse numeris omnibus absolutam, & suppellectilibus tum sacris, tum profanis sufficienter instructam, quodque ex priorum Benefactorum

elemosynis duodecim Religiosi sustentari commode possint, ad prædictam erectionem, & fundationem auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio procedas.

§. 2. Non obstantibus supradictis Decretis, & Apostolicis in forma Brevis literis, & præfatis dicti Alexandri prædecessoris, aliisque ordinationibus, & Constitutionibus Apostolicis, ac quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus, pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die nona Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatur decretum S. Congregationis Episcoporum, & Regularium, quo statuitur, Fratres Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Provinciae Portugaliæ gradum supernumerarii Magistri Apostolicis literis concessum assequi non posse, nisi in examine idonei comprobentur.

Fratres Redemptionis Captivorum Provincia Portugaliæ frui debere omnibus Privilegiis concessis a Sede Apostolica aliis fratribus ejusdem Ordinis Provinciarum Castellæ, Legionis ac Bethicæ statuit Paulus III. Constitutione qua incipit Inter Curas, Bull. Rom. Tom. 1. Const. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilecti filii moderati Ministri Provincialis Provinciae Portugaliæ Ordinis Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationi Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ exposito, quod cum nonnulli Fratres dictæ Provinciae gradum Magistrorum supernumerariorum ipsius Provinciae sibi ab hac Sancta Sede concedi obtinuerint per quasdam literas Apostolicas in simili forma Brevis desuper expeditas, in quibus apposta fuit clausula: *Dummodo prævio riguroso examine ad id idonei reperiretur*, dictique Fratres per injuriam Ministri Provincialis, qui eandem Provinciam elapso triennio gubernavit, in possessionem dicti gradus intrusi sint, tamen juxta præscriptum dictarum literarum rigorosum examen non subverint secundum Constitutiones Ordinis prædicti a recollecta me. Alexandro PP. VII. prædecessore pariter nostro in forma specifica confirmatas, id vero in magnum Provinciam præfatam præjudicium, & dedecus, & (quod deterius est) in aliquem contemptum, & illusionem præfatarum literarum Apostolicarum cedat, cum id, quod tam iuste, & rationabiliter per eandem literas præcipitur, non sit impletum. Idem modernus Minister Provincialis plurimum cupiebat Apostolica auctoritate præcipi, ut dicti Fratres in debite in gradum prædictum hæcenus intrusi impleant conditionem in supradictis literis Apostolicis appositam de riguroso examine, illudque intra mensem, vel alium terminum dictæ Congregationi Cardinalium beneficium subeant in forma præscripta a dictis Constitutionibus, alias

omnino

II.

Dat. 10. Nov. 1676. An. 1.

Summa precum.

Causa Decreti ejusque confirmationis.

Preces Ministri Provincialis.

Decretum
S. Congrega-
tionis Episc.
& Regul.

omnino a predicto gradu Magistrorum tanquam indebite possessio exturbentur. Emanavit ad supplicationem dicti moderni Ministri Provincialis ab eadem Cardinalium Congregatione Decretum tenoris qui sequitur, videlicet. *Sacra Congregatio Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium preposita, audito P. Procuratore Generali Provinciae Lusitaniae, & attentata remissione libelli per SS. D. Nostrum facta, censuit supra scriptam conditionem de rigore examine appositam in prefato Brevis Apostolice esse omnino, & rigore ad prescriptum Constitutionis Ordinis observandam, prout presentis Decreti tenore stricte observari mandat, & precipit eadem Sacra Congregatio. Romae 9. Octobris 1676. Cardinalis-Gaspar Carpinus. I. D. Archiepiscopus Joannem.*

§. 1. Cum autem sicut modernus minister Provincialis Nobis subinde exponi fecit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desideret. Nos specialem ipsi moderno Ministro Provinciali gratiam facere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum praesertim auctoritate Apostolica tenore presentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicae firmitatis robor adjicimus, salva tamen semper in praemissis auctoritate memoratae Congregationis Cardinalium.

Confirmatio
Apostolica
ejusd. Decreti.

§. 2. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & spectabit in futurum, inviolabiliter observari: sique in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 10. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

III.

Ecclesia Cathedralis S. Salvatoris Brasiliensis. supplicante Petro Principe, & Governatore Portugalliae & Algarbiorum, & consentiente Archiepiscopo Ulyssiponensi, salvo jurepatronatus Regio in Metropolitanam erigitur.

Dat. 16. Nov.
1676. An. 1.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter Pastoralis Officii curas, quo per ineffabilem divinam Majestatis providentiam universalis Ecclesiae regimini praepositi sumus, illam peculiari affectu, & solitudine libenter amplectimur, qua fides Orthodoxa in animis hominum, vel gignitur, vel jam genita nutritur, defenditur, & roboratur, ac Christi Oves, & Dominicus Grex, quem Coelestis Pater, suo sanguine redemit, & in unius Sanctae Ecclesiae Catholicae unitatem adunavit ab incurfibus debacchantium Adversariorum

immunes redduntur, quorum, quo major est a capite distantia, eo vigilantior debet esse super eos nostra Apostolica sollicitudo, propterea eorum Civitates, & loca, quae post longas ignorantiae tenebras Spiritus Sancti cooperante gratia, verum Christi lumen, & cognitionem receperunt, specialibus prerogativis, gratiis, & favoribus prosequi, eorumque Ecclesias jam fundatas dignioribus titulis exornare decrevimus, maxime id sublimium Principum exposcentibus votis, prout in Domino salubriter expedire conspiciamus.

§. 1. Sane Ecclesia S. Salvatoris Brasiliensis, quae de jure patronatus pro tempore existentium Portugalliae, & Algarbiorum Regum Illustrium ex privilegio Apostolico, cui non est haecenus in aliquo derogatum, esse dignoscitur, & cui bo. me. Stephanus Episcopus Brasiliensis dum viveret, praesidebat, per obitum dicti Stephani Episcopi, qui extra Romanam Curiam debitum naturae persolvit, Pastoris solatio destituta: Nos vacatione hujusmodi fide dignis relationibus intellecta, providi, vigilisque Pastoris more considerantes, quod ex omnibus Regionis Brasiliae locis, quae Portugalliae, & Algarbiorum Reges a Barbaris, & Gentilibus, aliisque feris nationibus habitatae post varios sudores, & impensas propterea factas ditioni subegerunt, Civitas Sancti Salvatoris in Bahia omnium Sanctorum, ob illius amplitudinem, cultiores civium mores, agri fertilitatem, aeris benignitatem, ac Populi frequentiam, & commercium prima erat, & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, & Oppida, Portus, & loca in illis partibus suis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquiserant, & ab Haereticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique Juris eatenus expertes opera, & Ministeria variorum Religioforum, aliorumque vitae probatae virorum, abjectis inde Sathanae tenebris, ac Idololatriae, & Gentilitatis, haesumque erroribus ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctaeque Matris Ecclesiae gremium allici curaverant dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Dioecesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliae, & Algarbiorum Princeps, & Governator, praedictorum Regum vestigia, & exempla secutus, ad illas Regiones plurimos verbi Dei Praedicatorum, & alios, doctrina, vitaeque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum praecipua quadam solitudine, & industria assidue laborantes norabili impensa saepius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis, sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & in doctrina indigentes, erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit, reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda, novorum Praesulum institutio omnino expediens videatur. Quodque in illis partibus, quantumvis longissime, & latissime protenderentur, nulla Metropolitana Ecclesia existit, ad quam illarum Incolae super eorum querelis, & appellationibus, Justitiae complementum obtenturi, recurrere possint, sed illi ad Venerabilem Fratrem nostrum Archiepiscopum Ulyssiponen. in Regno Portugalliae existentem Metropolitanum inde remotissimum confugere, vel Jura sua indefensa cogun-

Jurepatronatus
Regium
Ecclesiae S.
Salvatoris
Brasiliensis,
ejusque Vacatio.

Causa erigendi
de Ecclesia
in
Metropolitanam.

tur relinquere, quo fit, ut sæpe numero quam plurimi ad illicita procliviores sint, excessusque, & crimina impunita remaneant.

§. 2. Attendentes igitur, quod tam difficile fit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere, matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore supplicante, ac Venerabilis etiam Fratris nostri moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc expresso accedente consensu, dictam Civitatem Sancti Salvatoris, Archiepiscopali, & Metropolitana prælatione, & titulo, dignam judicantes, de consilio, & assensu, & potestate similibus, ad Omnipotentis Dei laudem, & honorem, & Orthodoxæ fidei exaltationem, necnon totius militantis Ecclesiæ gloriam, Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen. Civitatem, & Dioc. &c. prædictas, & dilectos filios eorum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui etiam Metropolitico Jure subesse dignoscuntur, Apostolica auctoritate perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia, & pro tempore existen. Archiepiscopi, & dilectorum etiam filiorum Capituli, & prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen. superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, visitatione, & correctione penitus eximimus, & liberamus, necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ, ut præfertur, vacantem in Metropolitana, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ nuncupando cum Pallii, & Crucis delatione, ac omnibus, & singulis aliis insigniis, honoribus, Juribus, Privilegiis, & prærogativis Ecclesiæ, & Sedis Metropolitanæ, ac Archiepiscopalis de jure patronatus dicto Petro Principi, & successoribus suis Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus, qui illud deinceps in perpetuum ad eandem Ecclesiam Metropolitanam, ut prius ad olim Cathedralē S. Salvatoris Brasilien. habere debeant, salvo, & intacto remanente, de simili consilio, dicta auctoritate erigimus, & instituimus, ac Archiepiscopalis, Metropolitanæ nomine, titulo, & honore decoramus.

Preces Petri Principis, & Governatoris Portugalliæ, ac Algarbiorum.

Ereclio Ecclesiæ S. Salvatoris in Metropolitana.

Novæ Metropolitæ Ecclesiæ suffraganeæ assignantur.

§. 3. Necnon prædictis Ecclesiæ, & Civitati Sancti Salvatoris de Bahiæ Sancti Sebastiani, & de Olinda nuper Oppida, & per Nos etiam hodie in Civitates, illorumque Ecclesias in Cathedralē ereclia, pro suis, & pro tempore existentis Archiepiscopi Sancti Salvatoris de Bahiæ suffraganeis, qui tanquam membra capiti, eidem Archiepiscopo jure Metropolitico subsint, & Provinciæ Sancti Salvatoris de Bahiæ Clerum, & Populum universum pro earundem Ecclesiarum S. Salvatoris de Bahiæ Provincialibus, quorum singulorum causæ ad dictum Archiepiscopum Sancti Salvatoris de Bahiæ juxta Sacrorum Canonum statuta referuntur, de simili consilio, etiam perpetuo concedimus, & assignamus, & quoad Archiepiscopalia Metropolitica Jura subjcimus.

§. 4. Decernentes ex tunc irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ Segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, ereclionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, subjectionis, & Decreti infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sep-

tuagesimo sexto, Sexto Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Oppidum de Olinda a Diocesi Urbis S. Salvatoris de Bahiæ dismembratur, & suis præscriptis limitibus Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia Salvatori dicata Cathedralis constituitur.

IV.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

SERVUS SERVORUM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

AD Sacram Beati Petri Sedem in plenitudine potestatis meritis licet imparibus assumpti mentis nostræ aciem ad ea potissimum dirigimus, per quæ grata, & accepta sinceræ fidei, & prosperæ devotionis obsequia Christo Domino Regi, & Redemptori Nostro exhibitæ promoventur, & præcipue cum ab iis, qui valde distas ab hac Alma Urbe Regiones incolunt, impenduntur, quorum pietatem in dies magis, ac magis augeri in Domino latamur, eorumque augmenta Apostolica benignitate, & vigilantia juvare summo opere optamus; quapropter cum ad hoc maxime conducatur, ut Christianidelium greges aptis Pastorum Ministeriis regantur, ut quo magis eorum numerus crescit, horum etiam cura multiplicetur:

Dat. 22. Nov. 1677. An. 1.

Exordium.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ in Provincia Pernambuci, ultra alia notabilia Loca unum Oppidum Civitas nuncupatum de Olinda Brasilien. Diocesis a sex millibus Hispanorum inhabitatum Regum Portugalliæ dominio subjcctum, & in eo una major Ecclesia Sancti Salvatoris invocatione, in qua Missæ, & alia divina Officia celebrantur, & Ecclesiastica Sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarum, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate Sancti Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, & Christianorum multitudo, divino operante Spiritu Sancto, ita coaluerat, ut Episcopus Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac alios singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliaque partes boni Pastoris in universum gregem Dominicum cura suæ commissum exercere nequeat; & postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & Loca in illis partibus summis viribus, & diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos divini, humanique juris eatenus expertes opera, & ministerio variorum Religiosorum, aliorumque vitæ probatæ virorum, abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & Gentilitatis, hæresumque erroribus, ad Fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitionem veri Numinis qui est Christus, & Sanctum Baptismi lavacrum, sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverunt, dictam Civitatem tanquam Regiam suam, & Proregum suorum Sedem, illiusque Diocesim sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis, & sacris locis, necnon Ministris Ecclesiasticis locupletaverunt, & ornaverunt; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Governator prædictorum Regum vestigia, & exempla sequutus ad illas Regiones plurimos verbi Dei Prædicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes notabili impensa sapius miserat, quorum concioni-

Conditio Oppidi de Olinda exponitur.

Causæ dismembrationis.

bus,

bus, exemplis, & monitis conversos in eadem Fide instrui, & confirmari studuerat, & a Fide abhorrentes, dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcuerat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente Clementia, eis in locis sic longe lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem, qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediens redderetur.

§. 2. Præterea quod tam difficile sit per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a personis Ecclesiasticis, & sæcularibus recursum habere; Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis, matura super hoc cum Venerabilibus Fratibus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon prædicto Petro Principe, & Governatore per ejus literas Nobis ad hos humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahiæ eatenus suffraganeam Ecclesiæ Ulyssiponen., dictas Civitatem, & Diocesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., cui tunc Metropolitanico Jure suberant, ac Oppidum Sancti Sebastiani cum certis terminis specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahiæ ita quod posthac inibi tres Dioceses essent perpetuo segregavimus, dividimus, & separavimus; illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac prædictæ Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem diocesanam Oppidum prædictum Sancti Sebastiani cum sua Diocesi, ac Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, ac Capituli, & præfate Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc accedente consensu prorsus eximimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam S. Salvatoris Bahiæ certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam in Metropolitanam, ac Sedem Episcopalem, in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesiæ Sedem, & Provinciæ caput pro uno Archiepiscopo S. Salvatoris Bahiæ nuncupando; necnon Oppidum S. Sebastiani præfatum, in Civitatem, ac Parochialem Ecclesiam sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani præfati Oppidi ejusdem Sancti Sebastiani in Cathedrali pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existenti Metropolitanico Jure subessent ereximus, & instituvimus; necnon Sancti Sebastiani sub invocatione ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ sic in Cathedrali Ecclesiam erectæ Oppidum Sancti Sebastiani præfatum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive usque ad flumen de Plata per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout in diversis etiam confectis literis plenius continetur.

§. 3. Dictum Oppidum de Olinda Episcopali & Civitatis denominatione, & titulo dignum judicantes, de eorumdem Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, & assensu, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine similibus, ac præfato Petro Principe, & Governatore humiliter supplicante Oppidum de Olinda præfatum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahiæ, ita quod posthac tres inibi Dioceses existant, auctoritate Apostolica

perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac præfate Ecclesiæ Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam de Olinda Oppidum præfatum cum infrascripta sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi etiam pro tempore existentis, & Capituli ac prædictæ Ecclesiæ Sancti Salvatoris Bahiæ superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus eximimus, & liberamus.

§. 4. Necnon Oppidum præfatum de Olinda in Civitatem, & dictam Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris prædicti Oppidi in Cathedrali pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & dictis Ecclesiis Sancti Salvatoris, & Civitati de Olinda, ejusque Diocesi tot dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro Divino cultu, & dictæ Ecclesiæ de Olinda servitio, & Ecclesiastici Cleri donec ipsi Episcopo de Olinda videbuntur convenire de præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Regum præfatorum consilio, & assensu, prævia cujuslibet congrua dotatione, ab ipso Petro Principe, & Regibus Portugalliæ facienda quamprimum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere, omniaque, & singula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ alii in Portugalliæ & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis, Civitatibus, & Diocesibus facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem de Olinda sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum sede, præ eminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedrales Ecclesiæ hujusmodi de jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem & gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque triumphantis Ecclesiæ gloriam, ac fidei Catholicæ exaltationem, consilio, & auctoritate similibus, perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesiam Cathedralis, & de Olinda Oppidum hujusmodi Civitatis illiusque incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus.

§. 5. Necnon eidem Ecclesiæ S. Salvatoris de Olinda Oppidum de Olinda præfatum sic in Civitatem de Olinda erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & Districtus dictæ Provinciæ de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & Terram intus usque ad flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diocesim de Olinda, & Diocesim S. Salvatoris de Bahia pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, & habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus, non obstante alia separatione, seu dismembratione ejusdem Provinciæ de Pernambuco olim facta cum erecta fuerit in Administrationem spirituales a san. mem. Paulo V. prædecessore nostro per literas datas 5. Julii millesimo sexcentesimo quartodecimo.

§. 6. Necnon Ecclesiæ præfate S. Salvatoris de Olinda ejusque Mensæ Episcopali præfate pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos; quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui

Eximitur a Jurisdictione Archiepiscopi.

Constituunt Civitas ejusque Ecclesia sit Cathedralis.

Diocesis termini designantur.

Redditus seu dos Episcopatus.

Preces Pontifici oblatæ.

Oppidum de Olinda Diocesi S. Salvatoris dismembratur.

ex ipsa Regione Brasiliæ. percipiuntur gratiose, & irrevocabiler ad hunc effectum donavit, & solvere quotannis promisit, seu promittit similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juspatroni, & præsentandi intra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Etiamsi vacet apud S. Sedem.

Item ad alias Dignitates, & beneficia.

Etiamsi vacent apud S. Sedem.

Declaratur Juspatroni, competere ex dotatione, & fundatione, nec ei esse derogandum.

Clausula.

§. 7. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis Juspatronatus, & præsentandi personas idoneas infra annum ad dictam Ecclesiam de Olinda videlicet nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiamsi apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi in ejusdem de Olinda Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum. Ad majorem vero post Pontificalem, & principes, & alias dignitates, Canonicatus, & præbendas, necnon Beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore existentem Reges hujusmodi ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda tam ab eorum primæ erectione, postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quarumcumque personis, etiam apud Sedem eandem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo de Olinda præfato similiter per eum ad præsentationem præfati Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ac Beneficiis instituendis eadem auctoritate pariter perpetuo reservamus, ac concedimus.

§. 8. Decernentes Juspatronatus, & præsentandi hujusmodi præfato Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus præfatis ex meritis fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censi, nisi ipsius Petri Principis & Governatoris, & pro tempore existentium Regum præfatorum ad id expressus accedat assensus, & si quovis modo derogetur derogationes hujusmodi cum inde sequitis nullius roboris, efficaciam, vel momenti fore.

§. 9. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, & eundem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, Vicelegatos, Sedisque præfate Nuncios, & Causarum Palatii Apostolici Auditores, sublatæ, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & definiti debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 10. Non obstantibus præmissis, præsertim, quod Ecclesia Sancti Salvatoris Brasiliæ, præfata vacet, & Pastore suo destituta reperitur, ac Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, & Nostra, ac Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & Sancti Salvatoris de Bahia Ecclesiarum præfatarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 11. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, erectionis, institutionis, decorationis, concessionis, assignationis, applicationis, appropriationis, reservationis, concessionis, & Decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omni-

potentis Dei, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, decimo Kalendas Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Erigitur Oppidum S. Sebastiani in Regno Brasiliæ in Civitatem, ejusque Ecclesia Parochialis in Cathedralam.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romani Pontificis Pastoralis sollicitudo in summo Apostolicæ potestatis folio ex Omnipotentis Dei providentia constituta ad ea potissimum dirigitur, per quæ Salvatoris nostri Jesu Christi æternitatis Unigeniti fides, & gloria in dies magis augetur, & multiplicatur, qui ubi messem multam esse conspexit, operariorum penuriam attendens, Ministrorum suorum curas, variis in diei horis ad opera mittere non destitit, cum & ipse, ut homines salutaris vitæ, cælestis patriæ cultores efficeret, de summis Cælorum ad hujus Mundi infima, & in Sacrosanctæ Crucis Ara pro nostra salute in pretium immolari dignatus sit, cujus cum licet vices geramus in Terris inter multiplices curas, quæ ex Apostolico munere nobis incumbere dignoscimus, illa præsertim cordi nostro est ut multiplicata messe agri, & dominici cultores multiplicentur, quorum assiduis operibus, & fructuosis Ministeriis fructus spiritualis ad Centesimum usque augeatur, & Populus Christianus eidem Receptoribus gubernetur, quos Pastor æternus sui operis Vicarios esse disposuit, propterea piissimi Patris familias partes favorabiliter implere exoptamus.

§. 1. Sane cum in Regno Brasiliæ, in ea parte, quæ Rivus Januarii appellatur, inter cætera unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Sebastiani Brasiliæ. Diocesis quater mille circiter focularibus constans Regum Portugalliæ Dominio subjectum, & in eo una Parochialis Ecclesia sub ejusdem Sancti Sebastiani invocatione, in qua Missa, & alia divina Officia, & Ecclesiastica sacramenta administrantur, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio pluribus virorum Monasteriis, Incolisque generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decoratis insigne reperitur, quod a Civitate S. Salvatoris Bahiæ usque adeo remotum sit, ut Christianorum multitudo, divino cooperante Spiritu Sancto, ita coaluerit, ut Episcopum Sancti Salvatoris Bahiæ pro tempore existens ad illud, ejusque fines citra periculum transmeare, ac aliorum singulorum vultus, ut Episcopum decet inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum gregem Dominicum curæ suæ commissum exercere nequeat, postquam Reges ipsi vastissimas Provincias, Oppida, Portus, & loca in illis partibus summis viribus, ac diuturnis, & frequentibus bellis, periculisque felicissime acquisiverant, & ab Hæreticorum Hollandorum manibus recuperaverant, eorumque Populos Divini, humaneque Juris eatenus expertes opera, & Ministerio variorum Religiosorum, & aliorum vitæ probatæ virorum, & abjectis inde Sathanæ tenebris, ac Idololatriæ, & gentilitatis, hæresumque erroribus ac fidem Catholicam, extra quam nulla est salus, & cognitio veri luminis, qui est Christus, & Sanctum Baptistam lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium allici curaverant, dictam Civitatem tanquam Regiam suam Proregum suorum Sedem illiusque Diocesis, sumptuosius Dei Templis, Monasteriis, Xenodochiis,

V.

Dat. 22. Nov. 1676. An. 1.

Exordium.

Causæ hujus erectionis.

& sa-

& sacris locis, necnon Ministris Ecclesie locupletaverant, & ornaverant; & dilectus filius Nobilis vir Petrus Regnorum Portugallie, & Algarbiorum Princeps, & Gubernator, predictorum Regum vestigia, & exempla sequutus, ad illas regiones plurimos verbi Dei Predicatores, & alios doctrina, vitæque integritate insignes viros pro spirituali salute animarum præcipua quadam sollicitudine, & industria assidue laborantes, notabili impensa sæpius miserat, quorum concionibus, exemplis, & monitis, conversos in eadem fide instrui, & confirmari studuerat, & a fide abhorrentes dum expediebat, vel salutaribus armis confuderat, vel procul arcebat, eisque rationibus Religio Christiana, Divina favente clementia, eis in locis sic longe, lateque propagabatur, ut ad eos adhuc debiles in fide confirmandos, retinendosque, & doctrina indigentes erudiendos, & ad bonum Pastorem qui pro eis animam suam posuit reducendos, majoraque Ecclesiastica Seminaria plantanda novorum Præsulum institutio omnino expediat.

§. 2. Præterea difficile redderetur per tam latam, tamque diffusam Diocesim ad unum tantum pro Justitia consequenda a Personis Ecclesiasticis, & secularibus recursum habere: Nos qui hodie ex certis tunc expressis causis matura super hoc cum Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus deliberatione præhabita, necnon predicto Principe, & Gubernatore per ejus literas nobis ad hoc humiliter supplicante Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie eatenus suffraganeam Ecclesiam Ulyssiponen., & dictas Civitatem, & Diocesim, necnon dilectos filios earum Clerum, & Populum a Provincia Ulyssiponen., qui tunc Metropolitanico Jure suberant, ac Oppidum de Olinda, cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahie, ita quod posthac inibi tres Dioceses essent, perpetuo segregavimus, divisimus, & separavimus, illaque omnia, & pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac predictæ Ecclesie Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam Oppidum prædictum de Olinda cum sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, etiam pro tempore existentis, Capituli, ac predictæ Ecclesie Sancti Salvatoris Bahie superioritate, Jurisdictione, potestate, subjectione, vilitatione, & correctione moderni Venerabilis etiam Fratris nostri Archiepiscopi Ulyssiponen. ad hoc accedente consensu, prorsus exemimus, & liberavimus; necnon Ecclesiam Sancti Salvatoris Bahie, certo tunc expresso modo Pastoris solatio destitutam, in Metropolitanam, & Sedem Episcopalem in Archiepiscopalem, Archiepiscopalisque, & Metropolitanæ Ecclesie Sedem, & Provincie caput pro uno Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie nuncupando; necnon Oppidum de Olinda prædictum in Civitatem, & Ecclesiam sub invocatione Sancti Salvatoris ejusdem Oppidi de Olinda in Cathedrali pro uno Episcopo de Olinda nuncupando, qui Archiepiscopo Sancti Salvatoris Bahie pro tempore existentis Metropolitanico Jure subfit, ereximus, & instituvimus, necnon Sancti Salvatoris de Olinda Ecclesia sic in Cathedrali Ecclesiam erecta, Oppidum de Olinda prædictum sic in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Castra, Villas, Territoria, & districtus dictæ Provincie de Pernambuco ab Arce Seara inclusive per oram maritimam, & terram intus usque ad Flumen Sancti Francisci, quod inserviet pro termino inter Diocesim de Olinda, & Diocesim Sancti Salvatoris de Bahia pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, & Populum pro suis Clero, & Populo concessimus, & assignavimus, prout etiam in diversis, etiam concessis literis plenius continetur.

§. 3. Dicitum Oppidum Sancti Sebastiani Episcopali, & Civitatis donatione, & titulo dignum judicantes de eorumdem fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Consilio, & assensu similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine, ac predicto Petro Principe, & Gubernatore humiliter supplicante Oppidum Sancti Sebastiani prædictum cum certis terminis inferius specificandis, & certis limitibus distinguendis ab eadem Diocesi Sancti Salvatoris Bahie, ita quod posthac tres inibi Dioceses existant, auctoritate Apostolica perpetuo segregamus, dividimus, & separamus, illaque omnia a pro tempore existentis Archiepiscopi, & Capituli, ac predictæ Ecclesie Ulyssiponen., necnon quoad legem Diocesanam Sancti Sebastiani Oppidum prædictum cum infrascripta sua Diocesi, ac etiam Clero, & Populo ab Archiepiscopi, & pro tempore existentis, ac Capituli, ac pariter Ecclesie Sancti Salvatoris Bahie superioritate, Jurisdictione, potestate, & correctione, attento consensu dicti moderni Archiepiscopi Ulyssiponen. prorsus exemimus, & liberamus; necnon Oppidum prædictum Sancti Sebastiani in Civitatem, & Parochialem Ecclesiam Sancti Salvatoris ejusdem Sancti Sebastiani prædicti Oppidi in Cathedrali pro uno Episcopo Sancti Sebastiani nuncupando, qui illi præsideat, & illius structuras, & ædificia ampliari, & ad formam Cathedralium Ecclesiarum redigi faciat, & in dicta Ecclesia Sancti Sebastiani, & Civitate, ejusque Diocesi tot dignitates, Canonatus, & Præbendas, aliaque beneficia Ecclesiastica cum cura, & sine cura quot in eis pro divino cultu, & dictæ Ecclesie Sancti Sebastiani servitio, & Ecclesiastici Cleri decore, ipsi Episcopo Sancti Sebastiani videbuntur convenire de predicti Petri Principis, & pro tempore existentis Regum predictorum consilio, & assensu, & prævia cujuslibet congrua dotatione ab ipsis Petro Principe, & Regibus Portugallie facienda quam primum fieri poterit erigat, & instituat; necnon Episcopalem Jurisdictionem, & potestatem exercere omnia, & singula, quæ ordinis quæque Jurisdictionis, aut cujuslibet alterius muneris Episcopalis sunt, & quæ aliis in Portugallia, & Algarbiorum Regnis, & dominiis constituti Episcopi in suis Ecclesiis Civitas, & Diocesis facere possunt, & debent, facere libere, & licite possit, & debeat, ac in eadem S. Sebastiani sic erecta Ecclesia Episcopalem dignitatem cum Sede, præminentis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedralis Ecclesie hujusmodi de Jure, vel consuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, potiri, & gaudere possunt, & poterunt quomodolibet in futurum; necnon Episcopali, & Capitulari Mensis, aliisque Cathedralibus insigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Gloriosissimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiusque Triumphantis Ecclesie gloriam, & Fidei Catholica exaltationem consilio, & auctoritate similibus perpetuo erigimus, & instituimus, & Sancti Sebastiani Ecclesie Cathedralis, & Sancti Sebastiani Oppidum hujusmodi Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine Titulo, & honore decoramus.

§. 4. Necnon eidem Sancti Sebastiani Ecclesie Oppidum Sancti Sebastiani prædictum, sic in Civitatem Sancti Sebastiani erectum pro Civitate, aliaque Oppida, Castra, Villas, Territoria, ac districtus dictæ Provincie Divi Januarii a Capitania Spiritus Sancti inclusive, usque ad Flumen de Plara per oram maritimam, & Terram intus pro sua Diocesi, & illius Clerum, Incolas, habitatores, Populum pro suis Clero, & Populo concedimus, & assignamus. Non obstante alia separationem, seu dismembrationem ejusdem Provincie Divi Januarii olim facta, cum erecta fuerit in administrationem spiritualem a sancto Gregorio XIII. prædecessore nostro per literas

Præces Petri Principis, & Gubernatoris Regnorum Portugallie, & Algarbiorum.

Erectio d. Oppidi in Civitatem, ejusque Ecclesie Parochialis in Cathedrali.

Diocesis termini assignantur.

Narratur Ecclesiam S. Salvatoris de Bahia erectam fuisse in Metropolitanam.

Ecclesiam Oppidi de Olinda in Cathedrali.

Diocesis termini præscribuntur.

Dos mensæ Episcopalis.

datas 19. Julii 1576., necnon Ecclesiæ prædicti Sancti Sebastiani, ejusque mensæ Episcopali prædictæ pro ejus dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipsum Petrum Principem assignatos, quam quidem summam idem Petrus Princeps de suis propriis, ac pro tempore existentium Regum Portugalliæ redditibus, & specialiter de illis, qui ex ipsa Religione Brasiliæ percipiuntur, gratiose, & irrevocabiler ad hunc effectum donavit, & obtulit, ac solvere quot annis promisit, seu promittit, similiter perpetuo applicamus, & appropriamus.

Juspatron. & præsentandi ad d. Ecclesiæ Regibus Portugalliæ conceditur.

§. 5. Et insuper Petro Principi, & Governatori, ac pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis Juspatronatus, & præsentandi infra annum personas idoneas ad dictam Ecclesiæ Sancti Sebastiani videlicet Nobis, & pro tempore existenti Romano Pontifici tam pro hac prima vice, quam quoties illam deinceps quovis modo etiam apud Sedem Apostolicam vacare contigerit per Nos, & pro tempore existentem Romanum Pontificem hujusmodi, in ejusdem Sancti Sebastiani Ecclesiæ Episcopum, & Pastorem ad præsentationem hujusmodi, & non alias præficiendum: Ad majorem vero post Pontificalem, & principales, aliasque Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon Beneficia erigenda etiam per Petrum Principem, & pro tempore existentes Reges hujusmodi, ex bonis eorum mere laicalibus congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione postquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibusvis modis etiam ex quorumcumque personis, etiam apud Sedem eandem vacare contigerit pro tempore existenti Episcopo Sancti Sebastiani prædicto, similiter per eum ad præsentationem prædicti Petri Principis, & pro tempore existentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum facta infra terminum a Jure præfixum in ipsis dignitatibus, Canonicatibus, & præbendis, ac Beneficiis instituendis, eadem auctoritate perpetuo reservamus, & concedimus.

Declaratur Juspatr. competere ex Dotatione, & fundatione, nec ei derogandum.

§. 6. Decernentes Jus Patronatus, & præsentandi hujusmodi Petro Principi, & Governatori, & pro tempore existentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regibus prædictis ex meris fundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem, etiam Consistorialiter quacumque ratione derogari non posse, neque derogatum censei, nisi ipsius Petri Principis, & Governoris, & pro tempore existentium Regum prædictorum ad id expressus accedat assensus, & si aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde sequentis, nullius roboris, vel momenti fore: sicque per quoscumque Judices, & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem Sanctæ R. Ecclesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, Vicelegatos sedisque prædictæ Nuncios, & causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & quibusvis aliis quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; necnon irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, præsertim quod Ecclesiæ Sancti Salvatoris Brasilien. prædicta vacaret, & Pastore suo desitura reperiretur, Lateranen. Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, & ab Ecclesiis membra distingui, ac dividi prohibentis, nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regulis de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ulyssiponen., & S. Salvatoris de Bahia Ecclesiarum prædictarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, assignationis, applicationis, approbationis, reservationis, & decreti infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, Indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, Decimo Kal. Decembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatur Decretum Congregationis Concilii, quo decernitur ad Abbatem Commendatarium pertinere approbare Monachos pro audierdis confessionibus sæcularium in Ecclesiis Monasteriorum S. Scholasticæ, & S. Specus Sublacen. Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provincia Romanæ.

VI.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.

Ad futuram rei memoriam.

Proccemium.

Emavit nuper à Congregatione Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini interpretum ad favorem dilecti filii nostri Caroli Barberini ejusdem S. R. E. Diaconi Cardinalis Caroli nuncupati, perpetui Commendatarii Monasteriorum S. Scholasticæ, & facri Specus Sublacen. infimul perpetuo unitorum Ordinis S. Benedicti nullius Diœcesis Provincia Romanæ, Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: *Sublacen. Jurisdictionis.*

Exemplum supplicis libelli Eminentiissimi Commendatarii.

§. 1. Eminentissimus D. Cardinalis Carolus Barberinus modernus Abbas Commendatarius Sublacen. exponit, qualiter Monachi Ordinis Cassinensis degentes in SS. Monasteriis S. Scholasticæ, & S. Specus infimul unitis Abbatie Sublacen. pro audiendis Confessionibus sæcularium in Ecclesiis dictorum Monasteriorum consueverunt hucusque approbationem oretenus recipere à Vicario Generali Abbatis Commendatarii pro tempore existentis; quoties enim novus superior Clausuralis regimini eorumdem Monachorum præficeretur, cum primum ipsum Vicarium Generalem inviseret, consuevit semper quosdam ex Monachis, quos ad id munus magis idoneos judicaret, eidem proponere, ut necessariam approbationem pro excipiendis sæcularium Confessionibus, si ita ei videbatur, ab ipso reciperent, prout de facto oretenus, ipsius Vicarii arbitrio recipiebant, duraturam nimirum pro toto tempore regiminis illius superioris, qui illam postulaverat, unde novus superior, novam subinde approbationem pro confessariis petebat.

§. 2. Morem hunc approbandi oretenus Confessarios Eminentissimus Cardinalis Carolus modernus Commendatarius haud satis probavit; ideoque cum illum servari invenisset per ipsius Vicarium, cum cæteris, etiam fere omnibus Confessariis, sive sæcularibus, sive Regularibus suæ Abbatie, cupiens pro sua pietate, ac zelo præsertim post editas Constitutiones Synodales consultius procedere, Vicario injunxit, ut in posterum ad earumdem Constitutionum præscriptum, omnibus Confessariis, sive Sæcularibus, sive Regularibus facultatem audiendi Confessiones, non alias quam in scriptis concederet singulis semestribus renovandam. Decretum hoc Eminentiæ suæ paulo post, ut par erat ad praxim deductum fuit ab ejus Vicario respectu Confessariorum Sæcularium, & etiam aliorum Regularium.

§. 3. Verum

§. 3. Verum cum illud quoque quoad Monachos exequi conderet occasione novæ approbationis, quæ illis juxta prænaratum morem pro excipiendis Sæcularium Confessionibus concedenda erat in mutatione Superioris Claustralis, qui nuper illorum regimini præfectus fuit, iste promptum se quidem exhibuit ad recipiendam approbationem oretenus, sed recusavit illam recipere in scriptis. At cum vidisset eam oretenus nequaquam posse obtinere cepit ulterius asserere Monachos Sublacen. nullatenus teneri ad dictam approbationem, sive in scriptis, sive etiam oretenus recipiendam, tam ratione cuiusdam antiqui Privilegii Martini V. eisdem Monachis concessi pro audiendis quorumcumque Fideium Confessionibus, quam ratione reliquorum Privilegiorum, & exemptionum, imo etiam præteriti eorum Territorii separati per quod non modo excedunt se immunes omnino à Jurisdictione Abbatis Commendatarii, verum etiam opinantur se posse cum Bonis mensæ Conventualis constituere propriam quamdam Diocesim ab illa ejusdem Abbatis penitus divisam. Perfitit idem novus Superior Claustralis pro quadam urbanitate erga Eminentissimum Abbatem his non obstantibus se receptorum pro Monachis oretenus licentiam audiendi Confessiones, prout reliqui ejus Antecessores consueverant.

§. 4. Verum idem Eminentissimus Abbas nolens ullam Jurisdictionem sibi attribui ex urbanitate Monachorum, sed illam dumtaxat, quæ sibi de Jure competit, cupiens modis consultioribus exercere, monita parte Monachorum ad informandum, petiit per Sac. Congregationem declarari: Primo an Monachi SS. Monasteriorum S. Scholasticae, & S. Specus Abbatiae Sublacen. teneantur recipere approbationem pro audiendis Sæcularium Confessionibus in Ecclesiis dd. Monasteriorum ab Eminentissimo Abbate Commendatario, non modo oretenus, prout hucusque consueverunt, verum etiam in scriptis. Præterea cum iidem Monachi consueverint de præterito in propriis sedibus Confessionalibus retinere publice affixas notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, ac modo illas non amplius retineant, quatenus ad primum Dubium affirmative respondeatur, consecutive declarari postulat: Secundo, an iidem Monachi teneantur in propriis sedibus Confessionalibus publice affixas retinere notulas casuum reservatorum eidem Eminentissimo Abbati, & quatenus teneantur quibus remediis ad id compelli possint.

Die 10. Octobris 1676. Sac. &c. ad utrumque Dubium respondit affirmative, & ab Eminentissimo Commendatario procedendum esse Juris remediis contra inobedientes.

In quorum &c. Dat. Romæ hac die 5. Novembris 1676.

S. Archiepiscopus Brancaccius Episcopus Viterbien. S. C. C. Sec.

§. 5. Cum autem sicut d. Carolus Cardinalis, & Commendatarius Nobis subinde exposuit, ipse Decretum hujusmodi, quo firmiter subsistat, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri plurimum desideret: Nos ipsum Carolum Cardinalem, & Commendatarium specialis gratiæ favore prosequi volentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate memoratæ Congregationis Cardinalium.

§. 6. Decernentes easdem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Casuarum Palatii Apostolici Auditores, judicari & definiti debere; ac irritum, & inane si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit Monasteriorum, & Ordinis præfatorum; etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus: Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno Primo.

Confirmatio quorundam Statutorum pro Ordine S. Pauli Primi Eremitæ in Regno Portugallia &c.

VII.

De hoc Ordine mentionem faciunt Paul. Morig. de histor. Religion. cap. 49., & Sylvest. Marul. in Ocean. Religion. ejusque Privilegia habes in Constit. In supremo Alex. VII., quoad Monasteria pro studiis Generalibus, & gradibus constit. Ex injuncto nobis 60. Clem. X.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Superior Generalis, & Fratres Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ in Regno Portugallia, quod vigore facultatis, quam Constitutiones dicti Ordinis Diffinitorio in Capitulo Generali ipsius Ordinis congregato tribuunt, adjungendi ad Constitutiones hujusmodi ea, quæ pro bono ejusdem Ordinis regimine magis expedire videbuntur, Diffinitorium in Capitulo Generali dicti Ordinis proxime præterito congregatum, statuit, seu decrevit:

§. 1. Primo, ut is Frater, qui per triennium Visitatoris officio functus fuerit, triennio subsequenti in Visitatorem eligi nequeat. Secundo ut Prior, sive Superior Generalis primo anno sui triennii visiter super Processu Visitatoris, qui antecedenti triennio officium suum absolverit, idque faciat per actus separatos, quos deferat ad primam mensam definitionis, ad hoc, ut ibidem judicentur. Tertio, ut in futurum Vicarii Domus Regularis de Valdinfante nuncupata in omnibus Capitulis Generalibus Ordinis prædicti vocem habeant, & in omnibus Conventibus, in quibus reperientur, sedere debeant in Refectorio ad mensam, quæ Transversa vocatur.

§. 2. Cum autem sicut eadem Expositio subjungebat, Statuta, seu Decreta hujusmodi bono dicti Ordinis regimini conducibilia sint, & propterea dicti Exponentes illa, quo in futurum tamquam Constitutiones ejusdem Ordinis inviolabiliter observentur, Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desideret:

Dat. 27. Nov. 1676. An. 1.

Preces Pontifici oblatæ.

Statuta, seu Decreta Diffinitorii dicti Ord. in Capitulo Generali.

Dubia in d. S. Congregatione propolita.

Decretum S. Congregationis.

Confirmatio Apost. præd. Decreti.

Pontifex e-
firmat dd.
Statuta, &
Decreta.

§. 3. Nos specialem ipsis Exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt ad præmissorum effectum dumtaxat consequendum harum herie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, attentis expositis, Statuta, seu Decreta supra expressa a Diffinitorio, facta, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos Juris, & Facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Ordinis præfati, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Pontificatus die 27. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

Derogatio.

VIII.

Committitur Nuncio Portugallie moderario inhibitionis factæ Inquisitoribus dicti Regni Portugallie in Causa Recursus novorum Christianorum.

Hanc inhibitionem habes supra inter Constit. Clementis X. incipien. Cum dilecti nobis.

Ven. Fratri Marcello Archiepiscopo Chalcedonen. in Portugallie, & Algarbiorum Regnis nostro, & Apostolicæ Sedis Nuncio.

Dat. 28. Nov.
1676. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater salutem, & Apost. Benedictionem.

Causa concessio-
nis præ-
dictæ Inhibi-
tionis.

Alias cum dilecti filii Christiani novi nuncupati, sive ab Hebræis descendentes in Portugallie, & Algarbiorum Regnis degentes, qui in carceribus Tribunalium Inquisitionis adversus hæreticam, & apostaticam a Fide catholica, & Religione Christiana pravitatem in Ulyssiponen., Eboren., & Conimbricen. Civitatibus auctoritate Apostolica institutorum propter imputata eis crimina ad Officium Inquisitionis hujusmodi spectantia, de quibus accusati, seu inquisiti respective existebant, detinebantur, ad fel. rec. Clementem Papam X. Prædecessorem nostrum, & hanc Sanctam Sedem recurrissent, con-

querentes, bo. me. Petrum Archiepiscopum Siden., qui tunc adhuc in humanis esse credebatur, Generalem, & reliquos Inquisitores adversus hæreticam pravitatem in dictis Regnis auctoritate præfata deputatos, seu eorum aliquos ad novum actum (ut vocant) Fidei contra ipsos, sive ad eorum condemnationem, eorumque ad publice abjurandum coactionem, & in hujus defectum ad diversarum pœnarum inflictionem, atque executionem nimia præcipitatione, quæ Justitiæ noverca esse solet, nec servatis iis, quæ per Sacrorum Canonum, & Constitutionum Apostolicarum æquitatem præscripta sunt, devenire velle, non sine Justitiæ subversione, ac ipsorum, totiusque eorum Nationis ruina, & destructione:

§. 1. Idem Clemens Prædecessor qui in supremo Justitiæ throno a Domino constitutus, Justitiæ omnibus æqua lance administrare tenebatur, eorundem Christianorum recursum hujusmodi admittens, ac causam, & causas quascumque contra eos, & eorum quemlibet super criminibus, & delictis ad officium inquisitionis hujusmodi quomodolibet spectantibus in præfatis, aliisque Tribunalibus quibuscumque adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem prædictam in supradictis Regnis dicta auctoritate institutis, seu eorum aliquo eatenus quovis modo motas, & pendentes, in statu, & terminis, in quibus tunc quomodolibet reperiebantur, ad se, & ad Sedem præfata advocans, ipsasque causas cum omnibus, & singulis illarum accidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali per Congregationem Ven. Fratrum nostrorum tunc suorum S. R. E. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam, & apostaticam pravitatem hujusmodi a Sede præfata deputatorum, cui easdem causas commiserat, & demandaverat, audiri, cognosci, decidi, sineque debito, prout Juris foret, terminari debere omnino volens, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione suis, deque Apostolicæ potestatis plenitudine memorato Petro Archiepiscopo Inquisitori Generali, ac reliquis Inquisitoribus præfatis districtè inhibuit, ne causa, & causis hujusmodi in præfata Cardinalium Congregatione pendentes, aut alias quomodolibet donec, & quousque specialis expressa desuper ab ipso Clemente Prædecessore, & eadem Sede licentia eis concessa fuisset, ad ullum similem actum (ut vocant) Fidei, ullamque publicationem, promulgationem, aut executionem novarum sententiarum quarumcumque contra præfatos Christianos novos, ut præfertur inquisitos, seu accusatos, vel denunciatos, & in Carceribus prædictis detentos, aut illorum aliquem devenire ullo modo auderent, neque ipsi, aut eorum aliquis, seu ipsorum, & cujuslibet eorum respective Consilarii, Commissarii, Procuratores Fiscales, Assessores, Notarii, Actuarii, cæterique Officiales, & Ministri contra ipsos, aut eorum quemlibet, illorumve, & cujuslibet eorum respective Advocatos, Procuratores, Solicitatores, Agentes, seu negotiorum Gestores, aut alias quomodolibet pro eis intervenientes quovis modo directè, vel indirectè, seu alias quomodolibet quicquam novi attentare, vel innovare præsumerent.

§. 2. Ipse enim Clemens Prædecessor eidem Generali, & reliquis Inquisitoribus, eorumque, & cujuslibet eorum respective Consiliariis, Commissariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, cæterisque Officialibus, & Ministris prædictis in virtute Sanctæ obedientiæ districtè præcepit, & mandavit, ut quibuscumque mandatis, ordinationibus, & Decretis dictæ Congregationis Cardinalium in Causa, seu Causis hujusmodi eatenus forsan emanatis, &

Inhibitio facta à Clemente X.

Contenta in eadem Inhibitione.

inposterum

inposterum usque ad finem, & terminum earumdem Casuarum quomodolibet emanaturis, omni mora, dilatione, tergiversatione, oppositione, & contradictione postpositis, & remotis, prompte, sicut devotos dictae Sedis filios decet, parent, nec illa, eorumve executionem quomodolibet impedire, aut illis in Judicio, vel extra illud se opponere, aut contradicere ullo modo auderent, seu praesumerent; Alioquin dictus Petrus Archiepiscopus Inquisitor Generalis suspensionis ab exercitio Pontificalium, & interdicti ab ingressu Ecclesiae, & privationis muneris Inquisitoris Generalis, reliqui vero Inquisitores praefati, eorumque respective Consiliiarii, Procuratores Fiscales, Commissarii, Assessores, Notarii, caeterique Officiales, & Ministri excommunicationis latae sententiae, ac privationis officiorum quomodocumque ad Tribunal Sancti Officii spectantium poenas ipso facto, & absque ulla declaratione se respective novissent incursum, a quibus absolutionem idem Clemens praedecessor sibi, & dictae Sedi Apostolicae specialiter reservavit, & alias prout in ipsius Clementis praedecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 3. Octobris 1674. expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, ubertius continetur.

§. 3. Cum autem Nos hodie, seu nuper Ven. Fratrem Verissimum Archiepiscopum Bracharen. haereticae, & apostolicae pravitatis hujusmodi Inquisitorem Generalem in Portugalliae, & Algarbiorum Regnis supradictis cum solitis facultatibus in locum praefati Petri Archiepiscopi defuncti per alias nostras in simili forma Brevis literas, quarum tenorem praesentibus itidem pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, dicta auctoritate constituimus, & deputaverimus; Causa vero, seu Causae praefatae in supradicta Cardinalium Congregatione adhuc pendeat: Hinc est, quod Nos Decretis quibusdam provisionibus ab eadem Cardinalium Congregatione in Causa Recursus hujusmodi antehac emanatis, & a praefato Clemente praedecessore approbatis, a quibus recedere nullo modo intendimus, inhaerentes, ipsaque Decreta renovantes, & donec ea, quae super dubiis propositis decernenda nobis visa fuerint, statuimus, omnino observari praecipientes:

§. 4. De praefatorum Cardinalium Consilio, Fraternalitati tuae per praesentes committimus, & mandamus, ut inhibitionem a memorato Clemente praedecessore per suas literas praefatas sicut praemittitur factam in omnibus ejus partibus auctoritate nostra Apostolica ita modereris, & reformes, ut Verissimo Archiepiscopo generali a Nobis deputato, & reliquis Inquisitoribus praedictis contra supradictos Christianos novos nuncupatos in dictis Carceribus, ut praesertim detentos, servato juris ordine, ac juxta aequitatis, & Justitiae regulas liceat procedere ad poenas & animadversiones debitas, praeterquam ultimi supplicii, treremium perpetuarum, & confiscationis bonorum, a quibus eos, & eorum quemlibet donec, & quousque a Nobis, & Sede praefata aliter dispositum fuerit, omnino abstinere volumus.

§. 5. Ac proinde eidem Verissimo Archiepiscopo generali, & reliquis Inquisitoribus, illorumque, & cujuslibet eorum respective Commissariis, Consiliiariis, Procuratoribus Fiscalibus, Assessoribus, Notariis, Actuariis, caeterisque Officialibus, & Ministris dicta auctoritate districte, & sub poenis, quae in praefatis Clementis praedecessoris literis expressae sunt denuo inhibeas, ne contra eosdem Christianos novos in Carceribus hujusmodi detentos, aut eorum aliquem interea ad ultimi supplicii, vel treremium perpetuarum aut confiscationis bonorum hujusmodi poenas

procedere audeant quovis modo, seu praesument.

§. 6. Praeterea tibi facultatem harum serie tribuimus eadem auctoritate permittendi Verissimo Archiepiscopo generali, reliquisque Inquisitoribus praedictis, ut prout Justitia exegerit, & ordo poposcerit rationis procedere possint, etiam contra praefatos Christianos novorum in dictis Carceribus detentorum Procuratores, Advocatos, Agentes, seu negotiorum Gestores, & alias quomodolibet pro eis intervenientes, dummodo tamen non possit subesse suspicio, hoc fieri in odium recursum supradicti ad hanc Sanctam Sedem habiti, & ab eadem Sede admissi, ad quem effectum dicti Inquisitores a tua talium Processorum tibi ad beneplacitum tuum communicare teneantur.

§. 7. Non obstantibus quoad ea, quae praesentibus quomodolibet adversantur, aut adversari dici possent, praefatis Clementis praedecessoris & nostris literis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in eisdem literis concessa sunt non obstante, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 28. Novembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

Confirmatio Decreti circa processionalem delationem Cadaverum ad Ecclesias Regularium.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Conventus loci de Binasco Papien. Diocesis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum, quod ipsi alias a Congregatione tunc existentium Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum obtinuerint Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Papien. Funerum. Regulares Minores strictioris Observantiae S. Francisci Diocesis Papien. ad aliqua inconvenientia orta occasione defunctorum, qui ad eorum Ecclesiam deferuntur, ubi habent proprias sepulturas, supplicant declarari:

Primo, An Curatus unius Diocesis quaecumque sit in transitu Cadaveris, quod processionaliter deferuntur ad Ecclesiam Regularium ad alia Diocesi transeundo per propriam Jurisdictionem, & Parochiam, possit aliquam partem petere Ceræ, & pecuniarum ab haeredibus Defuncti pretendere.

Secundo, An proprius Parochus Defuncti transeundo per Parochiam unius Parochi alterius cujuscumque Diocesis ad effectum deferendi processionaliter Cadaver ad Ecclesiam regularium possit libere, & licite per eandem cum Stola, & Cruce elevata transire, etiam irrequisito Parocho.

Die 28. Novembris 1671. Sacra &c. Ad Primum respondit negative, ad Secundum affirmative -- In quorum fidem &c. Romae 14. Novembris 1676.

I. M. Brancaccius Episcopus Viterbien. S. C. C. Secretarius.

§. 1. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, dicti exponentes, Decretum hujusmodi quo firmius subsistat, & servetur exactius, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti summopere desiderent: Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & Interdicti, aliisque

Derogatio.

IX.

Dat. 2. Dec. 1676. An. 1.

Species facti.

Decretum Congregationis Concilii.

Preces.

Archiepiscopus Bracharen. Generalis Inquisitor a Pontifice constituitur.

Pendente d. Recursu Decreta provisionalia Congregat. Cardinalium General. Inquisit. servari praecipitur.

Committitur Nuncio moderatio inhibitionis.

Confirmatio Apostolica d. Decreti.

Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a iure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum ferie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum præinsertum auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illique inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus, salva tamen semper in præmissis auctoritate præfatae Congregationis Cardinalium.

§. 2. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, iudicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris die 2. Decembris 1676. Pontificatus nostri Anno primo.

X.

Gratiæ, & Privilegia concessa Conclavistis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Dat. 6. Dec. 1696. An. 1.

Motu proprio &c. Nos volentes (*omittitur tenor hujus Constitutionis, quia in omnibus convenit cum alia simili Clem. X.*)

FIAT B.

Datum Romæ apud S. Petrum octavo Idus Decembris Anno primo.

Nomina autem ipsorum Conclavistarum sunt hæc, quæ sequuntur.

Magister Cæremoniarum.

Reverendissimus D. Franciscus Maria Phæbeus, Urbevetanus, Archiepiscopus Tarvensis, Archihospitalis S. Spiritus Commendatarius, Sacrarum Cæremoniarum Præfectus.

Sacrista.

Rm̄us D. Fr. Joseph Eufanias, Aquilanus, Episcopus Porphyriensis, Sacrista.

Carolus Vincentius Carcarasius, Canonicus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, Presbyter Romanus.

Fulvius Servantius, Presbyter de S. Severino, Canonicus Collegiatae Ecclesiæ S. Mariæ in Via lata de Urbe.

Petrus Paulus Bona, Presbyter Romanus.

Petrus Sanctes de Fantibus, Presbyter Cameriniensis.

Gabriel Confidatus Servantius, Clericus Assisientis, Magistri Cæremoniarum.

Secretarius Collegii. Conclavista.

Abbas Guido Passioneus, Clericus Forosemproniensis, sacri Collegii Secretarius.

Franciscus Maria de Alice, Presbyter Mediolanensis, Joseph. Sanctes Flamma Laicus Comensis nostri, dum Cardinalatus honore fungebamur.

Abbas Joannes Baptista de Palagio, Presbyter Romanus, Canonicus Insignis Collegiatae Ecclesiæ S. Laurentii in Damaso de Urbe. Philippus Baldassarus, Presbyter Romanus, perpetuus Beneficiatus Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe. Franciscus Rattus, Clericus Romanus, Francisci Ostien. Barberini.

Abbas Federicus Bonaventura, Clericus Urbinas. Joannes Baptista Sardinus, Presbyter Val-

turanen. Diocesis. Antonius Leonus, Laicus Ariminensis. Ulderici Portuen. Carpinei.

Angelus Maria Cirellus, Clericus Januensis. Angelus Michael Astancollus, Clericus Tudertinus. Antonius Cæsar Buffolinus, Clericus Romanus. Julii Sabinen. Gabriellis.

Abbas Octavius Pieritius, Presbyter Bononien. Cæsar Sega, Clericus Bononien. Constantius Accursius, Presbyter Mutinensis. Cæsar Prænestini Facchinetti.

Bernardinus Rischius, Presbyter Prænestinus, Prior S. Michaelis de Mirabello Diocesis Aquen. Nicolaus Luffe, Laicus Parisiensis. Hieronymi Albanen. Grimaldi. Venerabilium Fratrum nostrorum Episcoporum S. R. E. Cardinalium.

Angelus Maria Bocconius, Presbyter Regien. Antonius Manfredus, Laicus Ferrarien. Caroli S. Laurentii in Lucina Rossetti.

Nicolaus Augustinus, Laicus Forolivienis. Joannes Baptista Carpanus, Presbyter Vercellen. Diocesis, Prior S. Bartholomæi de Cherio. Carolus Donatus de Veteribus, Clericus conjugatus Mediolanen. Nicolai S. Mariæ Transtiberim Ludovisii.

Marchio Claudius Pallavicinus, Archidiaconus Parmensis. Joannes de Nizerz, Laicus Burburen. Dioc. Leodien. Joseph de Archangelis, Laicus Aſinus. Alderani S. Praxedis Cybo.

Thomas Piscius, Presbyter e S. Justo Firmanae Dioc. Aloysius Sigaldus, Laicus Januen. Laurentii SS. Quirici, & Julittæ Raggii.

Dominicus de Malclere a Sommiervillers, Clericus Tullen. Carolus Fromentin. Laicus Dioc. Suesionensis. Joannes Gobin. Laicus Nanneten. Joannis Francisci Pauli S. Mariæ super Minervam de Retz.

Joannes Baptista Vannius, Clericus Cameriniensis. Antonius Pierfantes, Clericus de Matheica Camerinen. Dioc. Aloysii S. Alexii Homedei.

Abbas Petrus Bartholus, Presbyter Venetus. Petrus Paulus Pontinus, Clericus conjugatus de Setia Terracinen. Dioc. Dominicus Tagliasterus, Clericus conjugatus Alatrinus. Petri Sancti Marci Otthoboni.

Carolus de Marchis, Presbyter Asculanae Dioc. Joseph Sfaciamontius, Clericus Montis Alti. Franciscus Venantius, Laicus Sabinen. Francisci SS. Quatuor Coronatorum Albicci.

Jacobus Sorbolongus, Laicus Forosemproniensis. Thomas Emmanuel de Zarate, Clericus Calaguritanae Dioc. Hieronymus Bernius, Presbyter Ferrarien. Caroli S. Chrysoconi Pii.

Abbas Benedictus de Rubeis, Presbyter Firmanae Dioc. Franciscus Squarcus, Laicus Senensis. Augustinus Lottus, Laicus Romanus. Flavii S. Mariæ de Populo Chiffi.

Andreas Mansius Lucensis, Canonicus Cathedralis Ecclesiæ Lucensis. Lelius Cerchius, Clericus conjugatus Lucen. Paulus de Augustinis, Laicus Fanen. Hieronymi S. Hieronymi Illiricorum Bonvisii.

Abbas Raphael Mazzeus, Clericus Florentinus. Bartholomæus Juliettus, Laicus Anconitanus. Antonii S. Mariæ Angelorum Bichii.

Abbas Sperellus Sperellus, Presbyter Assisientis. Joannes Vincentius Sfortia Laicus de Monte Franco Spoletanae Diocesis, Jacobi S. Mariæ in Araceli Franconi.

Abbas Carolus Felix Matta, Presbyter Cremonen. Julius Burantus, Laicus Callicen. Petri S. Pancratii Vidoni.

Abbas Marcus Antonius Zollius, Presbyter Bergomensis. Henricus Jal, Laicus Bavarus Rosenhemensis Dioc. Frisingen. Gregorii S. Thomæ in Parione Barbadi.

Joannes Vincentius de Cæsaribus, Clericus Romanus. Joannes Claudius Laicus Tullen. Hieronymi

ronymi

ronymi SS. Marcellini, & Petri Boncompagni Carolus Antonius Airoldus, Presbyter Mediolanen. Canonicus Ordinarius Metropolitanae Ecclesiae Mediolanen. Federicus Pusterla, Presbyter Mediolanen. Joannes Franciscus Agliandus, Clericus Taurinen. Dioc. Alphonfi S. Crucis in Hierusalem Littæ.

Abbas Franciscus Milontus, Presbyter de Sorpello Vintimillien. Diocesis. Joseph Bonellus, Clericus Camerinen. Diocesis. Nerei SS. Nerei, & Achillei Corsini.

Innocentius Torellus, Presbyter Senensis. Petrus Sodus, Clericus Pientinus. Polidorus de Amicis, Laicus Urbinaten. Caelii S. Petri in Monte Aureo Piccolominei.

Fr. Antonius de Ildaris, Eques Hierosolymitanus Bituntinus. Bernardinus Portus, Presbyter Bononien. Joseph de Antoninis, Laicus Alanenfi. Caroli S. Mariæ in Via Carafa.

Fr. Fortunatus de Vecchis Ordinis Hierosolymitani, Prior Senensis. Fr. Ugo Ferretus, Eques Hierosolymitanus. Sallustius Musfortus, Laicus Afulanus. Palutii SS. Duodecim Apostolorum de Alteriis.

Abbas Joseph de Annibaldensis a Molafia, Clericus Romanus. Flaminius Peregrinus, Laicus de Polo Tiburtinae Diocesis. Joannis Nicolai S. Mariæ Transpontinae de Comitibus.

Comes Antonius de Polcenico, Clericus Concordienfi. Petrus Pontinus, Clericus Romanus. Jacobi S. Mariæ de Pace Ninii.

Abbas Joseph Zaffontius, Presbyter Senensis. Centurio Durantus, Clericus e Castro S. Eliæ Nepefinae Diocesis. Valentinus Lancia, Clericus Amerinus. Innici S. Clementis Caraccioli.

Joseph Muzzenius, Presbyter Utinenfi, Canonicus Cathedralis Ecclesiae Aquilejenfi. Marcus Antonius Guizzardus, Clericus Patavinus. Joannis SS. Viti, & Modesti Delphini.

Abbas Alexander Capponus, Clericus Florentinus. Joannes Theodorus Jaquet, Presbyter Rupefortensis Leodien. Dioc. Canonicus Metropolitanae Ecclesiae Cameraen. Amadeus Capitanei, Laicus Vercellen. Diocesis. Jacobi SS. Joannis, & Pauli Rospigliosii.

Philippus de Borau de Castellis, Laicus Diocesis. Dajocensis. Franciscus Timolion de Choiffi, Abbas S. Sequani Lingonenfi Dioc. Parisien. Leonardus Lomefrul, Laicus Dioc. Lemovicenfi. Emmanuelis Theodori S. Laurentii in pane, & perna Bullionii.

Joannes Romani a Fonte, Presbyter Ofcanus Toletanae Diocesis. Petrus a Sagasta, & Zavala, Presbyter Oppidi de Durango Calaguritanæ Diocesis. Ludovici S. Sabinae de Porto Carrero.

Marcus Antonius Perfettus, Laicus Sarzanensis. Aegidius Sallecher, Laicus de Seittenfetten. Passavien. Dioc. Caroli S. Hadriani Cerri.

Horatius Cardona, Laicus Camerinenfi. Antonius Franciscus Mainardus, Laicus Anconitanus. Franciscus Ferrarius, Presbyter Placentinus, Canonicus insignis Collegiatae S. Antonii ejusdem Civitatis Placentia. Dominicus Fortes, Laicus Afulanus. Lazari S. Mariæ in Aquiro Pallavicini.

Julius Cæsar Grimaldus de Bastia, Clericus Dioc. Marianen. Joannes Antonius Barbatus, Presbyter e Rocca Sieca Terracinen. Camilli S. Eusebii Maximi.

Petrus Franciscus Giampè de Fabriano Camerinen. Dioc. Franciscus Maria de Laurentiis, Presbyter de Serra S. Quirici Camerinen. Diocesis. Gasparis S. Silvestri in Capite de Carpineo.

Abbas Claudiu de Caignon, Presbyter Parisienfi. Joannes de la Chaife, Laicus Parisien. Bernardus Sensè, Clericus Burdigalenfi. Casa-

ris Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio Detroci.

Joannes Vernerus Baro de Plitter Storff, Clericus conjugatus Passavien. Diocesis. Petrus Aloysius de Ruyte, Clericus conjugatus Leodien. Theodorus Holter, Clericus Novesienfi. Gerardus Josephus Hieble, Presbyter Colonienfi. Bernardi Gustavi de Baden.

Bonaventura de la Font, Subdiaconus Tolofanus, Prior Commendatarius S. Leontii ejusdem Civitatis Tolofanae. Ludovicus Manden. Laicus Clemontenfi. Petri Bonff.

Christophorus Melgarexo, Laicus Civitatis Murfiæ Carthaginen. Dioc. Paulus de Villanova, Clericus Oxomen. Diocesis. Joannes Angelus Desiderius Malebrus, Laicus Papien. Joannis Everardi S. Bartholomæi in Insula Niddardi.

Franciscus Antonius Puntius, Presbyter Neapolitanus, Canonicus Cathedralis Ecclesiae Gravinen. Abbas Paulus Ferella, Presbyter Muranus, Canonicus Cathedralis Ecclesiae Garganicae. Fr. Vincentii Mariæ S. Sixti Urfini.

Petrus Dominicus Mennitus, Prior S. Juvenalis Civitatis Urbevetanae, Presbyter Squillacensis. Franciscus Carpinus, Laicus Firmana Diocesis. Jacobus Blattman, Laicus Constantienfi. Federici S. Marcelli Columnæ.

Petrus Paulus Bernasconus, Clericus Beneficiarius Basilicæ Vaticanæ Romanæ. Petrus Ferrarius, Laicus Parmensis. Bartholomæus Bellomini, Laicus Montis Ilcinei. Francisci S. Matthæi in Merulana Nerlii.

Joseph Boujoannes, Presbyter Dioc. Montis Regalis. Guerrinus Bonettus, Laicus Mantuanus. Hieronymi S. Pudentianae Gastaldi.

Joannes Piolus, Presbyter Romanus. Hieronymus Debbia, Clericus conjugatus de Castellano Rhigien. Dioc. Alexandri S. Priscæ Crescentii.

Philippus de Castro, Presbyter Roman. Clericus Beneficiarius Basilicæ Vaticanæ. Antonius Duteus, Laicus Faventinus. Galeatii S. Bernardi Marefcotti.

Antonius Dentius, Clericus Foroliviensis. Franciscus Bertotius, Clericus Dioc. Januensis. Bernardini S. Stephani in Monte Caelo Rocci.

Joseph Calavecchia, Presbyter Fulginatenfi. Marcus Antonius Albericus de Orciano Fanen. Dioc. Marii S. Joannis ante Portam Latinam Albericii.

Joseph Danefus, Presbyter Januen. Octavius Valletta, Laicus Taurinen. Fabritii S. Calixti Spada.

Joannes Lerbone, Presbyter Cicestrenfi Dioc. Jacobus Philippus de Annibalis, Laicus a Monte Castro Tudertinae Dioc. Petrus Smit, Laicus Candaven. Dioc. Fr. Philippi Thomæ Huvad S. Cæciliæ de Nortfolck. Presbyterorum S. R. E. Cardinalium.

Philibertus de Foucher, Eques SS. Matritii, & Lazari Lemovicen. Dioc. Thadaus Amonius, Presbyter e Castro Bononien. Imolen. Dioc. Joseph Capicius, Laicus Romanus. Francisci S. Mariæ in Via lata Maldalchini.

Carolus Albanus Urbinas. Joannes Cecius, Clericus Abbatia Sublacen. nullius Dioc. Dionysius Blasius, Laicus de Scimiliano Sabinen. Diocesis. Caroli S. Mariæ in Cosmedin. Barberini.

Stephanus Ricciardus, Canonicus S. Adriani, Presbyter Firmanus. Mattheus Passanus, Laicus Tiburtinus. Decii S. Eustachii Azzolini.

Michael Angelus Peregrinus, Clericus Romanus. Joseph Sorace, Clericus S. Christinae Oppiden. Dioc. Pauli S. Nicolai in Carcere Tulliano Sabelli.

Abbas Franciscus Ridolfi, Presbyter Florentinus. Bernardinus Guerrinus, Laicus Perufi-

nus. Sigismundi S. Georgii ad Velum aureum Chifii.

Thomas Marchionnus, Presbyter Florentinus. Petrus Ven- Steembeck Bruxellensis Diocesis Mechlinien. Nicolai SS. Cosmae, & Damiani Acciajoli.

Fr. Tigrinus Trigrinius, Eques Hierosolymitanus Lucensis. Christophorus Alexandrinus, Laicus Viterbien. Bonaccursii S. Mariae de Scala Bonaccursii.

Fr. Thomas Bertotius, Eques Hierosolymitanus Fanen. Antonius Anfovinus, Laicus e Nursia Spoletanae Diocesis, Felicis S. Angeli in Foro Pifcium Rospigliosii.

Dominicus de Benedicis, Clericus de Trebia Spoletanae Diocesis. Jacobus Famianus de Caprara Hortanae Diocesis. Hieronymi S. Caesarei Casanate.

Abbas Petrus Palutius, Presbyter Brixienfis. Dominicus Quartarolus, Laicus Venetus. Petri S. Mariae in Dominica Basadonna.

Diaconorum S. R. E. Cardinalium nuncupatorum.

Confessarius.

Fr. Bonaventura de Recineto, Procurator Generalis Ordinis Capuccinorum, Confessarius.

Adjutores.

Abbas Dominicus Cappellus de Accumulo, Presbyter Asculanus, Canonicus saecularis Collegiatae Ecclesiae S. Anastasiae de Urbe, cum praedicto Reverendissimo D. Phaebo Archiepiscopo Tarfensi.

Fr. Magister Carolus Bonettus Ordinis Eremitarum S. Augustini, Subscrista.

Canonicus Joannes Catharinus Constantius, Clericus Aquilanus, cum dicto Rmo D. Episcopo Prophyriensi Sacrista.

Custos Fontis.

Abbas Vincentius Checchius, Presbyter Ripanus, cum dicto Secretario Sacri Collegii.

Medici.

Abbas Ludovicus Piccinus, Clericus Aesinus, Custos Fontis, & Aquaram Conclavis.

Chirurgi.

Joannes Baptista Ferrarius, Laicus Diocesis Montis Alti. Hieronymus Brasulus, Laicus Ferrarien. Physici.

Aromatarii.

Joannes Baptista Pierius e Scofranio Pientinae Diocesis, Chirurgus.

Jo. Petrus Paulutius Piflauren. Aromatarius. Petrus Corfus de Spetia Sarzanen. Diocesis. Ludovicus Stamigna de Hispello Spoletanae Diocesis, ejus Auxiliatores.

Barbitonfores.

Petrus Branca Squillacensis. Antonius Rosellus Firmanus, Barbitonfores. Franciscus Campus Piflauren. Mathaeus Zannolius Faventinus, eorum Auxiliatores.

Fabri.

Stephanus Baldus Faber Lignarius. Antonius Rinaldus Faber Coementarius.

Dominicus Totius Ariminen., famulus Magistri Caeremoniarum.

Scopatores.

Joseph Coletta, Paschalis Honorantes, Joseph Trovarellus, Didacus Santillus, Antonius Crovellonus, Antonius Comus, Joannes Franciscus Zonus, Michael Angelus Zonus, Joannes Maria Re, Joseph Morandus, Bartholomaeus Onginus, Franciscus Coppa, Dominicus Gionfius, Carolus Antonius Guinettus, Ambrosius Rosatus, Paulus Antonius Brunus, Antonius Piscius, Antonius Paulettus, Gaspar Baldus, Felix Caroli, Petrus Stadius, Joannes Baptista Christophorus, Franciscus Catenaccius, Joannes Antonius Catenaccius, Antonius Felicettus, Joannes Nott, Scopatores Conclavis.

XI.

Approbantur Instituta, Constitutiones, & Monasteria Monialium sub denominatione Adorationis perpetuae Sanctissimi Sacramenti, quae jam in Regnis Galliae sunt erecta, & in posterum erigentur, eademque subjiciuntur immediatae Sanctae Sedis Apostolicae Protectioni.

Consimile Institutum Clericorum Regularium Minorum anno 1588. approbavit Sixtus V. in ejus Const. 81. Sacrae Religionis. Tom. 2. fol. 687.

INNOCENTIUS EPISCOPUS

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Dat. 10. Dec. 1676. An. 1.

Exordium.

Militantis Ecclesiae Regimini meritis licet imparibus per ineffabilem divinae sapientiae, atque Clementiae abundantiam praepositi, illique pro Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, quod Dominus noster Jesus Christus in ultima Cena quando Pascha cum Discipulis celebrato transfiguratus erat de hoc mundo ad Patrem tanquam passionis suae memoriale perenne, ut inde arctius charitatis suae immensitas fidelium cordibus ingereretur, instituit, jugi adoratione in aliqualem blasphemiarum, aut aliarum impietatum, quas nefarii homines contra idem Sacramentum committere non expavescunt, reparationem pia ejusdem Sanctissimi Sacramenti amantium Animarum adinventionem instituta dicuntur, non possumus, praesertim cum pia Catholicarum Reginarum vota exposcunt, favorem benevolum non impertiri, eaque, ut firma semper, & illibata perseverent, & quoad fieri poterit majora in dies suscipiant incrementa, Apostolici muniminis praesidio non constabilire, ac Monasteria, in quibus Moniales perpetuae Sanctissimi Sacramenti adorationi hujusmodi voto speciali se addicunt, jam erecta, atque deinceps Benedicente Domino erigentur, eorumque superiores, & personas quascunque opportunis favoribus, & gratiis non prosequi, prout ad Altissimi laudem & gloriam, & Animarum salutem, ac specialem multorum Christianifidelium consolationem, conspicimus in Domino salubriter expedire.

Petio Mariae Teresiae Reginae Christianissimae.

§. 1. Exhibita siquidem nobis nuper pro parte charissimae in Christo filiae nostrae Mariae Teresiae Franciae Reginae Christianissimae petio continebat, quod alias clarae memoriae Anna Austriaca Charissimi similiter in Christo filii nostri Ludovici XIV. Francorum, & Navarrae Regis Christianissimi mater in animo afflicto, & contrito revolvens tempora Bellorum quae per tot annos Regnum Galliae, & alias vicinas Christianorum Principum Regiones infestabant, innumera sacrilegia, impietates, prophanationes, & blasphemias ab effrenata militum licentia, & ab impiis hominibus, sceleratisque haereticis erga Sanctissimum, & Augustissimum Eucharistiae Sacramentum commissa, & perpetrata fuisse, & ex perverso jam facto habitu, etiam in dies perpetrari.

Peculiaris devotio Galliae erga SS. Eucharistiae Sacramentum.

§. 2. Et considerans, quod Galliae Populi peculiari semper affectu, & devotione illud Sacramentum venerati fuerant, adeoque aliis Catholicis Nationibus exemplo pervenerant, illud in processibus publicis Populi Catholici adorationi offerendi, & exhibendi voto speciali se adeo adstrinxit aliqualem tot malorum, & impietatum reparationem quantum ipsa Deo auxiliante posset procurando, unde assumptis secum in consilium, & operam nonnullis nobilibus matronis simili devotione erga tantum Sacramentum accensis unum perpetuae adorationis Sanctissimi Sacramenti nuncupandum Monasterium Sanctimonialium Reformatum Ordinis Sancti Benedicti sub illius primitiva regula de stricta observantia in suburbis S. Germani a Pratis nuncupati prope Parisios fundavit.

Origo Monasterii Adorationis perpetuae SS. Sacramenti.

§. 3. Quae quidem Moniales praeter tria substantialia Religionis vota aliud quartum votum coram Sanctissimo Sacramento diu noctuque alternis tamen vicibus persistendi, & orandi emittent eo animo, ut continuis hujusmodi orationibus sese tanquam victimas in expiationem

Institutum hujus Monasterii refectur.

Deo offerentes, sacrilegia, impietates, & alia peccata, quæ ab impiis, & hæreticis patrantur zelanter reparent, & insuper qualibet Feria Quinta non impedita Officium divinum ejusdem Sanctissimi Sacramenti, illud super Altari venerationi fidelium exponendo, decantent.

§. 4. Hanc autem fundationem, piæque hujusmodi Institutum præfatus Ludovicus Rex suis patentibus literis laudavit, & commendavit, ac similis memoriæ Margaritæ Alotharingia Ducissa Donataria Aurilianen. singulari studio ac eximie suæ pietatis exemplo promovit, subindeque dilectus filius noster Flavius Tituli Sanctæ Mariæ de Populo Chisus nuncupatus, necnon bon. mem. Ludovicus Tituli Beatæ Mariæ in Porticu de Vandome, etiam nuncupatus S. R. E. Cardinales tunc apud dictum Ludovicum Regem, & universum illius Regnum Sedis Apostolicæ De Latere Legatis, eorum Brevibus, seu patentibus literis confirmarunt, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robor adjecerunt, suppleto omnes, tam juris, quam facti defectus.

§. 5. Cum autem, sicut eadem petitio subungebat, a tempore fundationis hujusmodi dicta devotio Benedicente Domino ita creverit in animis fidelium, ut etiam multi de erigendis similis instituti Monasteriis cogitaverint, numerus que Monialium primo dicti Monasterii, quod in loco salubri & ameno extructum, & multa ædificiorum copia, & venustate perfectum reperitur; adeo evectus fuerit, ut ex illis permultæ ad alias fundaciones, quæ in dies offeruntur faciendas habiles, & capaces extrahi, & transmitti possint: & si hoc Sanctum Institutum pro illius firmiori subsistentia, etiam per nos approbaretur, & confirmaretur, aliaque infra scripta concederentur, & approbarentur; ex hoc profecto non solum Divini Cultus incremento, sed etiam ipsius Ordinis S. Benedicti reintegracioni, & propagationi, ac spirituali multorum Christianidelium consolationi peropportune consulere, & illud eadem Maria Tereisa Regina zeli, & pietatis aliarumque virtutum defunctæ Reginæ ejusdem Ludovici Regis matris æmulatrix totis animi viribus exposcat.

§. 6. Nobis, propterea pro parte dictæ Mariæ Tereisæ Reginæ, ac dilectarum etiam in Christo filiarum Priorissæ, & omnium Monialium dicti Monasterii fuit supplicatum, quatenus eis in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 7. Nos quibus nihil magis curæ est, quam ut hoc Augustissimum Eucharistiæ Sacramentum perpetuo adoretur, & qua par est veneratione jugiter colatur Mariæ Tereisæ Reginæ, ac Priorissæ, & Monialium præfatarum piis votis, hac in parte favorabiliter annuentes, eandem Mariam Tereisam, ac Priorissam, & Moniales præfatas, & illarum singulares personas a quibusvis excommunicationis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes hujusmodi supplicationibus inclinati:

§. 8. Ex voto Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum Institutum præfatum sub denominatione adorationis perpetuæ Sanctiss. Sacramenti Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus, & confirmamus; necnon primodictum, & alia tria unum videlicet in Civitate Tulen., & aliud in Oppido de Ramteruillen. Tulen. Diocesis, necnon reliquum in Oppido Nancei dictæ Tulen. seu nullius Diocesis jam erecta, & quæcumque alia, quæ in posterum Benedicente Domino forsitan eri-

gentur Monasteria, illorumque pro tempore existentes Priorissas, & cujusvis nominis Superiorissas Moniales Conventus Superiores, Visitatores, Officiales, Ministros, Servientes, & alias personas quascumque, necnon proprietates, & bona universa mobilia, & immobilia præsentia, & futura cujuscumque qualitatis, quantitatis, generis, speciei, ac naturæ existentia, & ubicumque consistentia, & alia quæcumque ad illa quomodolibet spectantia, seu ab illis quomodocumque, & qualitercumque dependentia ab omni, & quacumque Primatum, Archiepiscoporum, Episcoporum, & aliorum quorumvis Ordinariorum, seu eorum cujuslibet Officialium & Vicariorum, in spiritualibus Generalium, necnon Rectorum, & Generalium quorumvis Ordinum, jurisdictione, visitatione, correctione, reformatione, subjectione, obedientia, superioritate, & auctoritate, salva tamen semper eorum Ordinariorum jurisdictione in casibus, in quibus juxta Concilii Tridentini Decreta illam in Monasteria quantumvis exempta, & præsertim circa clausuram Regularem exercere possunt, in spiritualibus, & temporalibus penitus, & omnino etiam perpetuo eximimus, & liberamus, & sub Beati Petri, & Sanctæ Sedis Apostolicæ, ac nostræ, & pro tempore existentis Romani Pontificis protectione, & inviolabili conservatione suscipimus.

§. 9. Ac correctioni, & obedientiæ, superioritati, & omnimodæ jurisdictioni in eisdem spiritualibus, curæque, & gubernio, regimini, & administrationi in temporalibus trium personarum in dignitate Ecclesiastica constitutarum, quæ quidem conjunctim, vel saltem duæ illarum illa Monasteria gubernare, regere, & administrare possint, & debeant submitimus, & subjecimus, cum hoc, quod personæ illæ ad nominationem dictarum Monialium a congregatione pro tempore existentium ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium hujusmodi præpositorum eligi, & deputari debeant.

§. 10. Præterea eisdem Deputatis, ut supra eligendis, & stabiliendis, ut ipsi conjunctim si commode fieri poterit, vel saltem duo eorum unum Presbyterum sæcularum, vel regularem doctrina, vitæque, ac morum probitate præstantem in Monasteriorum hujusmodi Visitatorem generalem, & pro hac vice dilectum filium Henricum de Hanezon. Abbatem regularem Monasterii S. Michaelis de Sancto Michaeli ejusdem Ordinis Virdunen. Diocesis, modo velit, & possit in Officio visitationis cum omnibus facultatibus solitis, & simili Officio annexis, & de jure competentibus ad triennium dumtaxat; ita tamen ut per se ipsum, & non per alium singula Monasteria saltem semel in triennio visitare, necnon in fine triennii suæ visitationis rationem dictis Superioribus reddere debeat; necnon toties quoties expediens videbitur peracto triennio ad aliud triennium posset reeligi, & institui valeat, seu valeant.

§. 11. Insuper ut iidem deputati omnes, & singulas Constitutiones, & statuta, & præsertim illa quæ a dilecta simili in Christo filia Mechthilda a Sanctissimo Sacramento Moniali primodicti Monasterii super observantia tam primitivæ regulæ S. Benedicti, quam instituti adorationis perpetuæ Sanctissimi Sacramenti condita fuerunt, dummodo illa Sacris Canonibus non sint contraria approbandi, similiter non contraria condendi, seu antiqua quoties expediens videbitur immutandi, corrigendi, moderandi, & in meliora reformandi, necnon quoscumque actus & contractus licitos tamen, & honestos hæcenus per Moniales Monasteriorum hujusmodi quomodolibet initos, ac quoscumque habitus dicti Ordinis quibusvis Monialibus, concessionem, & pro-

fessio-

Hoc Institutum laudatur.

A Legatis de Latere Sedis Apostolicæ confirmatur.

Causæ approbationis, & Confirmationis hujus Instituti.

Preces d. Reginæ necnon Priorissæ, & Monialium d. Monasterii.

Dictum Institutum auctoritate Apostolica confirmatur.

Monasteria jam erecta & erigenda, eorumque personæ & bona eximuntur ab Ordinariorum Jurisdictione.

Excipiuntur casus expressi in Concilio Tridentino.

Eadem Monasteria recipiuntur sub Protectione S. Sedis.

In spiritualibus, & temporalibus subjiciuntur jurisdictioni trium in Dignitate Ecclesiastica constitutorum.

Qui ad nominationem Monialium debent deputari a Congregatione Episcop. & Regul.

Eisque tribuitur facultas eligendi Visitatores.

Approbandi Statuta hujus Instituti.

Actus, & contractus.

Monasterii Superioriffa. seu Prioriffa. eligenda ad triennium.

Conceduntur omnia Privilegia, gratia, & Indulgentia Congregationis Cassinen.

Indulgentia plenaria omnibus Visitantibus certis diebus Ecclesias dd. Monasterium.

Item Indulgentia Monialibus die qua habitum suscipiunt. & professionem emittunt.

Conceditur facultas Visitatori pro tempore ut Moniales absolvere possit a quibusvis casibus etiam S. Sedi refervatis.

Conditiones servandae ad effectum gaudendi hujusmodi gratiis.

Clausula.

fessiones inde legitime secutas approbandi, & confirmandi.

§. 12. Præterea tam quod Superioriffa, seu Prioriffa primi Monasterii præfati, quam omnium aliorum Monasteriorum jam erectorum, & in futurum forsan erigendorum Prioriffa triennalis eligi debeant, quæ tamen ad alia triennia successive toties reeligendi poterunt, quoties pro bono Monasteriorum gubernio ita expedire, & necessarium esse videbitur, denuo omnibus, & singulis eorundem Monasteriorum Prioriffis, seu Superioriffis, & Monialibus nunc, & pro tempore existentibus, ut omnibus, & singulis immunitatibus, privilegiis, libertatibus, gratis, Indultis, Indulgentiis, & favoribus spiritualibus, & temporalibus S. Benedicti primitivi Ordinis, & Congregationis Montis Cassinen. Monachis, & Monialibus, & præsertim Congregationi Monialium Reformatarum ejusdem Ordinis S. Benedicti Montis Calvarie nuncupatarum, principaliter, & particulariter, vel generaliter, aut accessorie, vel per viam concessionis, & extensionis, aut alias quomodolibet concessis, in iis tamen, quæ hujus institutis, statutis, & consuetudinibus non adversantur, & dummodo illa sint in usu, & non sint revocata, aut sub ulla revocatione comprehensa, nec Sacris Canonibus, & Conciliis contraria sint, uti, frui, potiri, & gaudere possint, & valeant pariter, ac pariformiter, perinde, ac si illa Monialibus hujus Instituti, ac illius Conventibus, personis, & bonis particulariter, specificè, & expresse, ac nominatim concessa fuissent concedimus, & indulgemus.

§. 13. Necnon omnibus, & singulis Monialibus præfatis, ac quibusvis aliis utriusque sexus Christianis vere penitentibus, & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui quilibet Monasteriorum erectorum Ecclesias diebus festis solemnitate Corporis Christi, necnon Patroni cuiuslibet Ecclesie devote visiterint, ibique pro Romani Pontificis salute, fidei Catholicæ propagatione, & Principum Christianorum concordia, necnon hæresum extirpatione pias ad Deum preces effuderint, ac cuiuslibet ex iisdem Monialibus die qua ipsa habitum illius Ordinis suscipiet, & professionem solemnem emittet si Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum illa die sumperit, & ut supra oraverit, plenariam omnium peccatorum indulgentiam, & remissionem elargimur.

§. 14. Iis vero Christianis, qui in die octava solemnitate ejusdem Corporis Christi, & Dominica infra illius octavam, necnon Feria Quinta cuiuslibet hebdomadæ adorationi Sanctissimi Sacramenti in diæis Ecclesiis interfuerint centum dies de injunctis eis, aut alias quomodolibet debitis penitentibus in forma Ecclesie consue-ta misericorditer in Domino relaxamus.

§. 15. Et demum earundem Monialium salutis paterne consulere volentes, illarum visitatori pro tempore existenti, ut easdem a quibusvis casibus etiam Sedi Apostolica præfata reservatis absolvere libere, & licite possit, & valeat licentiam, & facultatem Apostolica auctoritate præfata similiter concedimus, & impertimur, dummodo præfata Monasteria erecta, & in posterum forsan erigenda in Congregationem nunquam aggregentur, aut uniantur, nec alterum alteri subiciatur, & de Monasteriis, in quæ Moniales præfatas introduci contigerit per Sedem præfata Apostolicam disponi non consueverit, & pro earum Abbatissæ electione aliqua confirmatio Apostolica non requiratur.

§. 16. Decernentes præsentem literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis vitio, seu intentionis nostræ, aliove quolibet etiam formali, ac substantiali, & inexcogitato individuamque expressionem requirente, & undecumque resultante defectu notari, impugnari, limitari, infringi, modificari, retractari, ad viam

seu terminos juris reduci, in controversiam vocari, aliudve quodlibet juris, gratiæ, vel facti remedium impetrari, seu intentari, vel impetrato quempiam in iudicio, vel extra uti, seu se juvare posse, neque easdem præsentem sub quibusvis similibus, vel dissimilibus dispositionibus, ordinationibus, & gratiarum revocationibus, limitationibus, aliisve contrariis dispositionibus factis, & pro tempore faciendis, unquam comprehendendi, aut comprehensas censerem, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabant in pristinum, & validissimum statum, restitutas, repositas, & plenarie reintegratas, censerem, firmasque, validas, & efficaces existere & fore, & ab illis ad quos spectat, & quodcumque spectabit in violabiliter, & inconcussè observari. Sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censerem, atque ita per quoscumque Iudices Ordinarios, vel Delegatos quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales iudicari, & definituri debere; ac irritum quoque decernimus, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 17. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis, approbationis, confirmationis, exemptionis, liberationis, indulti, elargitionis, relaxationis, concessionis, & facultatis impertitionis infringere, vel ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apost. ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo sexto, quarto idus Decembris, Pontificatus nostri Anno primo.

Conceduntur Privilegia, Exemptiones, & Indulta ab Innocentio XI. Dapiferis, qui in Conclavi suæ Assumptionis S. R. Ecclesie Cardinalibus inservierunt.

XII.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Motu proprio &c. Nos volentes (*Omittitur tenor, quia habetur in alia simili Clem. X. Motu proprio &c.*)

FIAT B.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum pridie Non. Januarii Anno Primo.

Nomina Eminentissimorum DD. Cardinalium, & Dapiferorum sunt hæc, quæ sequuntur.

Benedictus Odescalculus nunc Innocentius XI. Comensis.

Petrus Joannes Bernardus de S. Paulo Vencien., Diac. Noster, dum Cardinalatus honore fungebamur.

EPISCOPI V.

Franciscus Episcopus Ostien. S. Collegii Decanus Card. Barberinus S. R. E. Vicecancellarius & Summista, Florentinus.

Uldericus Episcopus Portuensis S. R. E. Cardinal. Carpineus, Urbinas.

Julius Episcopus Sabinensis S. R. E. Card. Gabriellus, Romanus.

Cæsar Episcopus Prænestinus S. E. R. Card. Fachenettus, Episcopus Spoletanus, Bononien-sis.

Hic-

Hieronymus Episc. Albanen. S. R. E. Card.
Grimaldus, Archiepiscopus Aquensis, Genuen-
sis.

Episcoporum supradictorum quinque Dapi-
feri.

*Abbas Carolus Francionus J. U. D. Neapolitanus,
atque Romanus.*

Aldericus Pazzaglia, Romanus.

Thomas Antalaus, Urbinaten.

*Petrus Franciscus Gianinus, Presbyter, ac Prior
S. Bernardi, Foroliviensis.*

Carolus Rischius, Prænestinus.

PRESBYTERI L.

Carolus Tituli S. Laurentii in Lucina, Prior
Presbyterorum S. R. E. Card. Rosettus, Episco-
pus Faventinus, Ferrariensis.

Michael Borduffius, Mutinensis. Dapif.

Nicolaus Tituli S. Mariæ Transtiberim S. R. E.
Presbyter Card. Ludovicius, Major Pœnitentiarius,
Bononiensis.

*Joannes Baptista Giauna, Presbyter, ac Prior
Sancti Petri Vintimilien. Dap.*

Alderanus Tit. S. Praxedis S. R. E. Presby-
ter Card. Cybo, Januensis.

*Stephanus Ceccoperius de Massa Lunen, Sarzanen.
Diæcesis. Dap.*

Laurentius Tit. SS. Quirici, & Julitæ San-
ctæ S. R. E. Presbyter Card. Raggius, Genuen-
sis.

Julius Clemens Matthejus Romanus. Dap.

Joannes Franciscus Paulus Gondus Tituli
S. Mariæ super Minervam, S. R. E. Presbyter
Card. de Retz nuncupatus, Gallus.

Abbas Casar Nicolaus Marsilius Romanus. Dap.

Aloysius Tit. S. Alexii S. R. E. Presbyter
Card. Homodeus, Mediolanen.

*Canonicus Stephanus Torrettus de Calderola Came-
rinen. Diæc., atque Romanus. Dap.*

Petrus Tituli S. Marci S. R. E. Presbyter
Card. Othobonus, Venerus.

*Joannes Franciscus Mazzinus, Clericus Roma-
nus. Dap.*

Franciscus Tit. SS. Quatuor Coronatorum
S. R. E. Presbyter Card. Albitius, Cæsenaten.

Marcellus Scarlatus Romanus. Dap.

Carolus Tit. S. Chryfogoni S. R. E. Presby-
ter Card. Pius, Ferrarien.

*Abbas Euander de Advocatis, Nobilis Tiburti-
nus. Dap.*

Flavius Tit. S. Mariæ de Populo S. R. E.
Presbyter Card. Chifius, Archipresbyter Basilicæ
Lateranen. S. R. E. Bibliothecarius, & Signaturæ
Justitiæ Præfectus, Senensis.

Philippus Rasponus, Ferrariensis. Dap.

Hieronymus Tit. S. Hieronymi Illyricorum
S. R. E. Presbyter Card. Bonvisius, Episcopus
Luçæ, Lucensis.

Joannes Masserottus, Lucensis. Dap.

Antonius Tit. S. Mariæ Angelorum S. R. E.
Presbyter Card. Bichius, Episcopus Auximanus,
Senensis.

*Fr. Paulus de Passioneis, Eques Hierosolymitanus,
Forosempronienfis. Dap.*

Jacobus Tit. S. Pancratii S. R. E. Presbyter
Card. Franfonus, Episcopus Camerinenfis, Ge-
nuensis.

*Comes Raymundus Ranuccius de Marsiano, Urbe-
vetanus. Dap.*

Petrus Tit. S. Callisti S. R. E. Presbyter Car-
dinal. Vidonus, Cremonensis.

*Carolus Agapetus Appollonius J. U. D. Clericus
Prænestinus. Dap.*

Gregorius Tit. S. Thomæ in Parione S. R. E.
Presbyter Card. Barbadicus, Episcopus Patavi-
nus, Venetus.

*Joannes Carolus Lassius J. U. D. Fulginaten.
Dap.*

Paschalis Tit. S. Balbinæ S. R. E. Presbyter
Card. de Aragonia, Archiepiscopus Toletanus,
Hispanus.

Flaminus Marionus, Clericus Bononien. Dap.

Hieronymus Tit. SS. Marcellini, & Petri
S. R. E. Presbyter Card. Boncompagnus, Ar-
chiepiscopus Bononiæ, Bononiensis.

*Abbas Laurentius Dominichellus e Fossis Papi-
rianus Sarzanen. Diæc. Dap.*

Alphonfus Tit. S. Crucis in Hierusalem Pres-
byter Card. Litta, Archiepiscopus Mediolani,
Mediolanensis.

*Thomas Burali, Eques S. Stephani, Aretinus.
Dap.*

Nerius Tit. SS. Nerei, & Achillei S. R. E.
Card. Corfinus, Episcopus Aretinus, Florenti-
nus.

*Theodorus Francischinus, Clericus Senogallienfis.
Dap.*

Cælius Tit. S. Petri in Monte Aureo S. R. E.
Presbyter Card. Piccolomineus, Archiepiscopus
Senarum, Senensis.

Simeon Morettinus, Neapolitanus. Dap.

Carolus Tit. S. Susannæ S. R. E. Presbyter
Card. Caraffa, Neapolitanus.

*Joannes Benedictus de Passioneis, Nobilis Foro-
sempronien. Dap.*

Palutius Alterius Tit. SS. Duodecim Apo-
stolorum S. R. E. Presbyter Card. Alterius, eju-
dem S. R. E. Camerarius, Romanus.

*Paulus Bertonus, Presbyter de Polo Tiburtina
Diæces. Dap.*

Joannes Nicolaus Tit. S. Mariæ Transpon-
tina S. R. E. Presbyter Card. de Comitibus, Epi-
scopus Anconitanus, Romanus.

Alexander Ninius, Senensis. Dap.

Jacobus Tit. S. Mariæ de Pace S. R. E. Pres-
byter Card. Ninius, Senensis.

Dionysius Brutus, Justinopolitanus. Dap.

Julius Tit. S. Martini in Montibus S. R. E.
Presbyter Card. Spinula, Episcopus Sutrinus,
Januensis.

Silvius Vincenti, Senensis. Dap.

Innicus Tit. S. Clementis S. R. E. Presby-
ter Card. Caracciolus, Archiepiscopus Neapolis,
Neapolitanus.

*Abbas Joseph Patritius Guarinus, Privernas
Terracinen. Diæc. Dap.*

Joannes Tit. SS. Viti, & Modesti S. R. E. Presbyter Card. Delphinus, Patriarcha Aquilejensis, Venetus.
Abbas Curtius Trenta Lucensis, Dap.

Jacobus Tit. SS. Joannis, & Pauli S. R. E. Presbyter Card. Rospigliosius, Archipresbyter Basilicæ S. Mariæ Majoris, Signaturæ Sanctissimi, sive Gratiæ Præfectus, Pistorien.
Fr. Christophorus Verona, Eques Hierosolymitanus, Bergomensis, Dap.

Emmanuel Theodosius Tit. S. Laurentii in Pane, & Perna, S. R. E. Presbyter Card. Bullionius, Gallus.
Joannes Antonius de Vreax, Hispalensis, Dap.

Ludovicus Tit. S. Sabinae S. R. E. Presbyter Card. de Portocarrero, Hispanus.
Michael Marchesius, Clericus Foroliviensis, Dap.

Carolus Tit. S. Adriani S. R. E. Presbyter Card. Cerrus, Episcopus Ferrariensis, Romanus.
Joseph Maria Martellus, Prior Perusinus, Dap.

Laurentius Tit. S. Mariæ in Aquiro S. R. E. Presbyter Card. Pallavicinus, Genuensis.
Abbas Cæsar Mazzamius Bononien. Dap.

Camillus Tit. S. Anastasiæ S. R. E. Presbyter Card. Maximus, Romanus.
Fabius Venerucius, Urbinaten. Dap.

Gaspar de Carpineo Tit. S. Silvestri in Capite S. R. E. Presbyter Card. Gaspar nuncupatus, SSm̄i D. N. Vicarius Generalis, Romanus.
Gilbertus Chanellieres, Gallus Francopolis Bellicensis, Dap.

Cæsar Tit. Sanctissimæ Trinitatis in Monte Pincio S. R. E. Presbyter Card. Destreus, Episcopus Laudunensis, Gallus.
Joannes Baptista Novellius, Romanus, Dap.

B. Bernardus Gustavus Ordinis S. Benedicti Tit. S. Susannæ S. R. E. Presbyter Card. de Baden, Germanus.
Petrus Caignart S. Quirini in Viromandio Diac. Dap.

Petrus Tit. S. Honuphrii S. R. E. Presbyter Card. Bonfius, Archiepiscopus Narbonensis, Florentinus.

Ludovicus Hotrix de Leon, Presbyter Hispalensis, Consultor S. Officii, Cantor, & Canonicus Cathedralis Pacen. Dap.

Joannes Everardus Tit. Sancti Bartholomæi in Insula, Presbyter Card. Nidardus, Hispanus.
Abbas Antonius Sanctarellus, de Saxo Ferrato, Dap.

Fr. Vincentius Maria Urfinus Ordinis Sancti Dominici Tit. S. Sixti S. R. E. Presbyter Cardinal. S. Sixti nuncupatus, Archiepiscopus Siportinus, Neapolitanus.

Antonius Leporus Sacerdos de Gorinia Diocesis Aquilejæ, Dap.

Franciscus Tit. S. Matthæi in Merula Sanctæ R. E. Presbyter Card. Nerlius Archiepiscopus Florentiæ, Florentinus.

Brunus Anibaldensis de Molaria, Eques S. Stephani, Romanus, Dap.

Hieronymus Tituli S. Pudentiænæ S. R. E. Presbyter Card. Gaftaldus, Januensis.
Fr. Marcus Antonius Galleonus Eques Hierosolymitan. Nicicnsis, Dap.

Alexander Tit. S. Priscæ S. R. E. Presbyter Card. Crescentius, Episcopus Recineti, & Laureti, Romanus.
Carolus Andreas Sinibaldus, Eques S. Jacobi de Spatha, Faventinus, Dap.

Galeatius Tit. S. Bernardi S. R. E. Presbyter Card. Marefcortus, Romanus.
Abbas Julius Pegna, Romanus, Dap.

Bernardinus Tituli S. Stephani in Monte Coelio S. R. E. Presbyter Card. Roccius Episcopus Urbevitanus, Romanus.
Joannes Baptista de la Porta, Lucensis, Dap.

Marius Tit. S. Joannis ante Portam Latinam S. R. E. Presbyter Card. Albericius, Episcopus Tiburtinus, Neapolitanus,
Joseph Puteobonellus, Clericus Romanus, Dap.

Fabritius Tit. S. Calixti S. R. E. Presbyter Card. Spada, Romanus.
Abbas Paulus Emilinus Mondelli J. U. D. Tranenensis, Dap.

Fr. Philippus Thomas Huvad de Nortfolk Ordinis Prædicatorum Tit. Sanctæ Cæciliæ S. R. E. Presbyter Card. Huvadus, Anglus.
Robertus Harpur Clericus Anglus, Leodiensis, Dap.

DIACONI XI.

Franciscus Sanctæ Mariæ in Via lata Primus Diaconus S. R. E. Card. Maidalchinus, Viterbien.
Paulus Maffeus, Clericus, Volterranus, Eques Sancti Stephani, Dap.

Federicus S. Agathæ S. R. E. Diaconus Card. de Haffia, Episcopus Uladislajen. Germanus.
Robertus Andertonus Anglicanus Loncastren. Diac. Dap.

Carolus Barberinus S. R. E. Diaconus Card. Carolus nuncupatus, Archipresbyter Basilicæ S. Petri, Romanus.
Archangelus Spagna, Presbyter Viterbien. atque Romanus, Dap.

Decius S. Eustachii S. R. E. Diaconus Cardinal. Azzolinus, Firmanus.
Canonicus Joannes Antonius de Philippis Veliternens., atque Romanus, Dap.

Paulus S. Nicolai in Carcere Tulliano Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardin. Sabellus Perettus, Romanus.
Fr. Philippus Alcovitus, Eques Hierosolymitanus, Florentinus, Dap.

Sigismundus Chifius S. Georgii, S. R. E. Diac. Card. Sigismundus nuncupatus, Senensis.
Sperandus Riccionus de Podio..... Clericus Sabinen. Dap.

Nicolaus Sanctorum Cosmæ, & Damiani S. R. E. Diaconus Card. Accajolus, Florentinus.
Abbas Aloysius Bonaccursius, Maceraten., Dap.

Bonaccursius Sanctæ Mariæ de Scala S. R. E. Diaconus Card. Bonaccursius, Maceraten. *Felix Alfarolus, Pistorien.*, Dap.

Felix Rospigliosius S. Angeli in Foro Pisciurum S. R. E. Diaconus Card. Felix nuncupatus, Pistorien.

Julianus Borgnia, Clericus Civitatis Castellanae, Dap.

Hieronymus S. Mariæ in Porticu S. R. E. Diaconus Card. Cafanate, Neapolitanus.

Bernardinus Galantus Clericus conjugatus Tolentanus, Dap.

Petrus S. Mariæ in Domnica S. R. E. Card. Basadona, Venetus.

XIII. Confirmatur Breve Gregorii XV. jam ab Urbano VIII., Clemente IX., & X. confirmatum, quo concessa fuerunt Hospitali B. Mariæ Theutonicorum privilegia Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani.

Dat. 8. Jan. 1677. An. I. INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Militantis Ecclesiæ regimini per ineffabilem divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritorum Nostrorum suffragio prædentes, privilegia, gratias, & Indulta Militiis, & Hospitalibus quibuscumque ad gloriam Omnipotentis Dei, ad Christianæ Reipublicæ decus, & præsidium, fideique Catholicæ defensionem pio salubrique consilio erectis, & institutis, ac personis in eis Christo militantibus, & famulantibus per Romanos Pontifices prædecesores Nostros, & Sedem Apostolicam prudenti liberalitate concessa, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici roboris præsidio, cum id a Nobis petitur, libenter communimus.

Summa Brevis Gregorii XV. Ordini Theutonicorum dati.

§. 1. Dudum siquidem fel. rec. Gregorius XV. prædecessor noster omnia, & singula privilegia, Indulta, facultates, & gratias tam per se, sedemque Apostolicam, quam per rec. me. Leonem X., Clemem. VII., Paulum III., Pium IV., Pium V., Gregorium XIII., Gregorium XIV., Clementem VIII., & Paulum V. Romanos Pontifices similiter prædecesores nostros dilectis filiis magno Magistro, & Conventui Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani, illiusque Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vasallis, Colonis, & Presbyteris curam animarum exercentibus concessa, & respective confirmata, Hospitali Domus Beatæ Mariæ Theutonicorum, ejusque Magistro, Prioribus, Bajulivis, Præceptoribus, Commendatariis, Fratribus Militibus, Subditis, Vasallis, Colonis, ac Presbyteris curam animarum exercentibus concessit, decernens Hospitali B. Mariæ Theutonicorum, illiusque Magistrum, Priores, Bajulivos, Præceptores, Commendatarios, Fratres Milites, Subditos, Vasallos, Colonos, ac Presbyteros nullis aliis privilegiis, gratiis, & Indultis quatenus in hujusmodi concessione non comprehenderentur quovis prætextu, & ex quacumque causa uti, frui, & gaudere posse, nec debere, quinimo illa omnia cessare, ac irrita, & nulla, nulliusque roboris, & momenti esse & fore, prout in dictis Gregorii prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Decembris 1622. expeditis literis, quarum tenorem præsentibus pro expresso haberi volumus, plenius continetur, Et subinde præmem. Urbanus VIII., Clemens IX., & Clemens X. Romani Pontifices etiam prædecesores nostri per suas pariter in forma Brevis die 19. Ja-

Illud fuit confirmatum Brevis Urbani VIII., Clementis IX., & X.

nuarii 1624., & die 9. Junii 1668., ac die 30. Augusti 1670. respective expeditas literas, quarum tenores præsentibus itidem haberi volumus pro expressis, jam dictas Gregorii prædecessoris literas sub certis modo, & forma tunc expressis confirmarunt, & approbarunt.

§. 2. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum Magni Magistri, & Fratrum Militum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum, Nobis nuper expositum fuit prædictæ quidem Gregorii XV., ac Urbani VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædecessorum literæ in viridi sint observantia; quia tamen firmiora sunt ea, quæ frequentiori Sedis Apostolicæ præsidio roborantur, iidem Magnus Magister, & Fratres Milites literas hujusmodi Apostolicæ confirmationis nostræ patrocinio communiri summopere desiderent. Nos ipsorum Magni Magistri, & Fratrum Militum votis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere, eosque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus eorum nomine porrectis inclinati, præfatas Gregorii XV., ac Urb. VIII., Clementis IX., & Clementis X. prædecessorum literas, omniaque, & singula in eis contenta tenore præsentium perpetuo approbamus, & confirmamus, illasque perpetuæ, & inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Preces M. Magistri, & Fratrum d. Ordinis.

Prædictorum Pontificum Brevia confirmantur.

Clausula.

§. 3. Decernentes easdem præfatas literas nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quopiam alio defectu, etiam ex eo, quod Locorum Ordinarii ad hoc vocati non fuerint, notari, impugnari, vel invalidari ullatenus posse, minusque sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, limitationibus, restrictionibus, & derogationibus comprehendi posse, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum statum restitutas, repositas, & plenarie reintegratas esse: Sicque ab omnibus censeri, & ita per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales judicari, ac definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Quocirca Venerabilibus Fratribus Montegin., & Pragen. Archiepiscopis, ac dilecto filio Causarum Curia Camera Apostolicæ Generali Auditori per præfatas committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel per alium, seu alios præfatos literas, & in eis contenta quæcumque ubi, & quando opus fuerit, & quoties pro parte eorumdem Magistri, & Militum ac fratrum dicti Hospitalis B. Mariæ Theutonicorum fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eos præfatum literarum commodo, & effectu pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos per Ordinarios prædictos, aut quoscumque alios contra præfatum tenorem quomodolibet molestari, perturbari, aut inquietari, contraditores quoslibet, & rebelles per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his haberi. servatis processibus, censuras, & pœnas hujusmodi incurrisse declarando, illasque etiam iteratis vicibus aggravando, interdi-

Etumque Ecclesiasticum apponendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio Brachii secularis.

§. 5. Non obstantibus omnibus, & singulis illis, quæ dicti Gregorius, ac Urbanus, Clemens IX., ac Clemens X. prædecessores in suis literis prædictis respective voluerunt non obtinere, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem. Eorundem autem prædecessorum nostrorum vestigiis inherentes, volumus, quod Pii V. 22. Septembris anno Sexto, ac Gregorii XIII. sub Annulo Piscatoris 25. Novembris anno Nono, necnon Gregorii XV. prædecessorum prædictorum sub Datum Nonis Februarii anno Secundo Pontificatum suorum expeditis literis in suo robore, & efficacia permanentibus, præfentes literæ non comprehendant, neque Ecclesias, neque personas, in his, quæ ad coram animarum pertinent, in quibus Decreta Concilii Tridentini, ac in prædicta Gregorii XV. Constitutione contenta omnino servari debeant. Ac quod præsentium literarum transumptis manu alicujus Notarii publici subscriptis, ac sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis in iudicio, & extra illud ubique locorum plena, & indubitata, eademque prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris VIII. Januarii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

Excipiuntur
literæ S. Pii
V. Gregor.
XIII. & XV.

XIV.

Declaratur ad Fratres Minores Reformatos non pertinere legatum Arelatense Fratribus Minoribus de Observantia adscriptum.

Dat. 22. Febr.
1677. An. 1.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Gaspardus de Varadier de S. Andiel Archidiaconus Ecclesiæ Metropolitanæ Arelaten., quod alias nempe anno 1587. tunc in humanis agens Franciscus de Veradier ejusdem Ecclesiæ Archidiaconus, cujus dictus Gaspardus (ut asserit) hæres existit, in suo Testamento, seu alias ultima voluntate quamdam pecuniæ summam Hospitali Arelateni legavit cum onere præstandi quotannis sexaginta libras monetæ Galliarum Religiosis ex infra scriptis Ordinibus de triennio in triennium ordine successivo ad Sacræ Theologiæ studia mittendis, nempe primo loco uni ex Fratribus Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia, deinde Ordinis Minorum, ejusdem Sancti Francisci Conventualium respective nuncupatorum, post vero Ordinum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo, & Eremitarum Sancti Augustini, ac tandem Prædicatorum, ad hoc ut ejusmodi pauperes Religiosi necessaria pro victu haberent, & inde facilius in studiis hujusmodi proficere possent: quæ quidem omnia Religiose semper observata fuerunt usque ad annum 1605. Quo anno Fratres Ordinis Minorum ejusdem Sancti Francisci Recollectorum nuncupatorum, expulsis e Civitate Arelaten. Fratribus Minoribus de Observantia, renunciaverunt inter manus Capituli, & Canonicorum, seu altarum personarum secularis, & Collegiæ Ecclesiæ Sanctæ Mariæ Majoris nuncupat. dictæ Ci-

vitatis Arelaten. omnia Capitalia, redditus annuos, ac fundationes debet. dictis Fratribus de Observantia, cum onere satisfaciendi omnibus obligationibus, quibus satisfacere tenebantur ipsi Fratres Minores de Observantia, nec interea ullus dictorum Fratrum Recollectorum ad dicta studia cum elemosyna sexaginta librarum hujusmodi mitti petiit, nisi ab aliquot annis. Unde cum a pluribus dubitaretur, an ipsi Fratres Recollecti, seu reformati possent habere aliquod Jus ad dictam elemosynam, seu redditum annuum, & licite studere extra sua professoria in quibus nihil datur ab ipsis fratribus; dictus Gaspardus, ad quem (ut pariter asserit) jus nominandi singulis triennis aliquem capacem, qui dicta elemosyna seu redditu annuo utatur, spectat, ea omnia quæ a dicto Testatore ordinata sunt, observare desiderans, recursum habuit ad Ministrum Generalem dicti Ordinis fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, qui die 29. Augusti 1675. respondit attenta voluntate testatoris expresse legantis pro Religioso Arelateni, & Fratribus Minoribus de Observantia cum solutione stipendii per modum elemosynæ, ad studium mittendo, se censere & actionem, vel solutionem talis legati non competere Recollectis (quamvis alias possent licito modo esse capaces legatorum) sed competere Fratribus de Observantia Provinciæ Arelaten., & maxime quando inter ipsos reperiri potest Religiosus naturalis dictæ Civitatis Arelaten. cum requisitis conditionibus sufficientis observantiæ, & approbationis. Cum autem, sicut eadem expeditio subjungebat, nulli amplius sint in d. Civitate Arelaten. Fratres Minores ordinis S. Francisci de Observantia nuncupati, dictusque Gaspardus propterea plurimum cupiat declarari an possit licite denegare Fratribus Recollectis præfatam annuam elemosynam sexaginta librarum, dando illam aliis Regularibus, quibus illius præstatio de jure competit, saltem per triennium intra spatium quindecim annorum:

§. 1. Nos ipsum Gaspardum specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a Jure vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinatis, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Tridentini Interpretum consilio, supra dictos Recollectos non esse comprehensos in legato præmissa auctoritate Apostolica tenore præsentium declaramus.

§. 2. Decernentes easdem præfentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere; ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices, ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XXII. Februarii MDCLXXVII. Pontificatus nostri anno primo.

Ex iudicio
Ministri Ge-
neralis Fr.
Minorum de
Observantia
legatum de-
betur duntaxat
Fratribus
suis Arela-
tensis Pro-
vinciæ.

Preces Gas-
pardi de Ve-
radier Hære-
dis.

Declaratur
a Pontif. Fra-
tres Reformatos in le-
gato non comprehen-
di.

XV.

Committitur Episcopo Alexandrino Causa inter Principem Messerani Sedis Apostolicæ Feudatarium, & Communitates d. Loci Messerani, Crevacore &c.

Ven. Fratr. Episcopo Alexandrin. Provinciae Mediolanen.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Cum sicut accepimus inter dilectum filium nobilem virum Franciscum Ludovicum Ferrerium Eliscum Principem Messerani nuncupatum, & Sedis Apostolicæ Feudatarium ex una, necnon dilectos Filios ejusdem Francisci Ludovici Subditos, seu Vassallos præsertim Terrarum Messerani, & Crevacore Incolas ex altera partibus nonnullæ controversiæ, seu quæstiones sint exorta.

§. 1. Nos diligentem illis informationem capi, processumque desuper confici volentes; Fraternitati tuæ, de cujus prudentia, fide, integritate, rerum agendarum peritia, & dexteritate plurimum in Domino confidimus per præsentem committimus, & mandamus, ut de, & super controversiis, seu quæstionibus hujusmodi diligentem cognitionem capias, ac Processum, seu Processus fabrices, & conficias, exactamque Facti instructionem, & informationem sumas, aliaque desuper necessaria, & quomodolibet opportuna facias, geras, mandes, & exequaris usque ad Sententiam exclusivæ, dantes tibi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem substituendi vice tua ad præmissa peragenda aliquam Personam idoneam Ecclesiasticam, vel Sæcularem, attento quod, (ut pariter accepimus) eadem controversiæ, seu quæstiones super negotio vere temporali, & profano vertuntur.

§. 2. Cæterum volumus, ut Informationes, & Processus, quas, & quos vigore præsentium ceperis, & confeceris, seu Persona a te substituenda ceperit, & confecerit, in forma authentica sub tuo sigillo clausas, & clausos ad Nos tuto transmittas, ut quod in præmissis statuendum fuerit, matura deliberatione adhibita discernamus.

§. 3. Non obstantibus fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. Prædecessoris de una, & Concilii Generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in Judicium non trahatur, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit supradictarum Terrarum etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & Consuetudinibus; Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XII. Aprilis MDCLXXVII. Pontificatus Nostri anno Primo.

Prætermittitur Bulla in Cena Domini, quam Pontifex die 15. Aprilis hoc anno publicavit cum eam pluries repetitam habeas in præcedentibus Tomis hujus Bullarii, & quoad materias in ea contentas satis est videre Scholia ad Constitut. 62. Pauli V. tom. 3., & Constitut. 16. Alexand. VII. tom. 6.

Bullarii Rom. Contin. Pars V.

Confirmatur Decretum Ministri Generalis, & Commissarii Indiarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Compromissariorum, quo stabilita fuit alternativa Electionum in Provinciis Indiarum Occidentalium.

Similem alternativam inter Fratres Indos, & Fratres Hispanos, in Indiis tamen ad habitum admittendos, Ordinis Eremitarum S. Augustini executioni mandari jussit Urbanus VIII. Constit. 90. Alias a fel. record., & 91. Alias fel. record. Bullar. Roman. tom. 5. pag. 156.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Illius qui charitas est, & Deus pacis, vices licet immeriti, gerentes in terris, illa quæ pro stabilenda inter Religiosos viros Altissimi obsequiis sub arctioris vitæ regula mancipatos animarum concordia, felicitique eorum gubernio provide constituta esse noscuntur, ut firma, atque illibata persistant, Apostolici muniminis præsidio; cum id a Nobis petitur libenter corroboramus.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti filii Fratres Provincialium in Indiis Occidentalibus consistentium Ordinis Minorum Sancti Francisci de Observantia nuncupatorum, quod alias postquam in Capitulo Generali dicti Ordinis anno 1664. celebrato, auditis partibus contententibus, declarata fuerat certa alternativa in electione Ministri Provincialis, Custodis, & Diffinitorum in dictis Provinciis in posterum observanda, partes recursum habuerunt, una ad fel. rec. Alexandrum PP. VII. Prædecessorem nostrum pro confirmatione dictæ alternativæ, altera vero hanc impugnando ad Congregationem S. R. E. Cardinalium tunc existentium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositam, unde una eademque die 20. Junii dicti anni emanarunt a dicto quidem Alexandro Prædecessore literæ in simili forma Brevis pro dicta Alternativa, a præfata vero Cardinalium Congregatione, Decretum de nihil super ea innovando.

Cumque in Capitulo, etiam Generali ejusdem Ordinis anno 1670. auditis similiter partibus, iterum statutum fuisset Alternativam hujusmodi debere observari, nec tamen observatum, altera ex partibus obedire rennente; novissime in proxime præterito Capitulo Generali Ordinis hujusmodi causa iterum proposita, ejus resolutio a Generali Diffinitorio compromittente dictis filiis Ministro Generali dicti Ordinis, & Commissario Indiarum in Curia Madritensi residenti ejusdem Ordinis fuit commissa, & præfata Cardinalium Congregatio die 12. Junii 1676. commisit eisdem, ut etiam auctoritate ipsius Congregationis, litibus finem imponerent, & prout secundum Deum judicavissent expedire providerent.

§. 2. Unde ipse Minister Generalis, & Commissarius Indiarum vigore compromissi, & auctoritate Congregationis hujusmodi die 26. Aprilis proxime præteriti Decretum tulerunt, cujus de Hispanico idiomate in latinum versi tenor est qui sequitur videlicet: Nos Fr. Joseph Ximenes Samaniego totius Ordinis S. P. N. Francisci Minister Generalis, & Fr. Joannes Luengo Indiarum Commissarius Generalis Compromissarii Capituli Generalis Romæ celebrati sub festo Pentecostes anni præteriti 1676. vigore Decreti sequentis: Pro Causis Provincias Indiarum Occidentalium concernentibus, quæ in hoc Capitulo fuerunt propositæ Diffinitorium Generale compromittit in Rmum P. Nostrium Ministerium Generalem, & Rmum Patrem Commis-

XVI.

Dat. 26. Junii
1677. An. 1.

Exordium.

Species facti
breviter hic
descripti, sed
fusus in se-
quenti De-
creto.

Decretum
Compromis-
sarium.

sarium

Dat. 12. Apr.
1677. An. 1.

Controversiæ ortæ sunt inter d. Principem, & suos Subditos.

Mandatur Episcopo Alexandrino, ut in Causa procedat usque ad sententiam exclusivæ.

Item, ut acta inauthentica forma transmittat.

Compromissum præcipuum spectabat causam firmandi vel revocandi alternativam in Provinciis Indiarum Occidentalium.

Quid in hac causa hinc inde antea gestum fuerit.

Quid decretum fuerit in Congregat. Episc. & Regul.

Quid in Brevis Alex. VII.

Quid in Diffinitorio Provinciae Limanae.

Quid in Capitulo Generali Vallisolerano.

Quid in Congregat. Generali Toletana.

Tandem in altero Capitulo Generali Romano constituti fuerunt Compromissarii Magister Generalis, & Commissarius Indiarum. Eisdem a Congregat. Episc. & Reg. commissum fuit, ut causa finiretur.

larium Generalem Indiarum in Curia Regis Catholici consistentem, ut habitis earum notitiis, quæ in Capitulo desiderabantur, provideant & disponant, prout in Domino magis expedire iudicaverint. Pro cuius Compromissii adimplemento in hoc Conventu S. Francisci Madriti convenimus, ad decidendum, & determinandum distas Causas, & id decernendum quod Religiosis bono magis expedire iudicavimus. Cumque Causarum in dicto Capitulo Generali propositarum una sit stabiliendi, vel revocandi alternativam officiorum in Provinciis duodecim Apostolorum Limanæ, & S. Antonii delas Charcas, inter Religiosos ex Hispania oriundos, & Indiarum natos; comperimus in forma sequenti processum fuisse.

§. 3. Quod in Capitulo Generali Romæ de anno 1664. ad instantiam, & exhibitionem Patrum Custodis Limani, Custodis delas Charcas, Proministri, & Custodis de Quinto, Proministri, & Custodis Sanctæ Fidei, & Proministri de Chile Provinciarum Peruan. die 5. Junii in Diffinitorio Generali emanavit Decretum sequens -- Supposita Provinciarum petitione, conceditur alternativa, sicut in nova Hispania uti solet, & quod pro parte Patris Proministri Limani habitus fuit recursus ad Sacram Congregationem Episcoporum, & Regularium, ut dicti Decreti executio impediretur, & citatis partem facientibus supradictis die 29. Junii ejusdem anni, & die 20. immediate sequenti hujusmodi recursus in dicta Congregatione admissus fuit, mandatumque -- Superfederi in executione præfati Decreti omnino -- quodque sub eadem data 20. Junii ad instantiam dictorum Proministrorum, & Custodum obtentum fuit Breve ab Alexandro Papa VII., quo dictum Alternativæ Decretum confirmari, & executioni demandari injunxit. Et quod Rōmus Pater Frater Andreas Guadalupe Commissarius Generalis Indiarum visis dictis Brevis, & Decreto per suas patentes jussit executioni quoque demandari, authenticatoque toto negotio per Regium Indiarum Consilium actum fuit desuper in Diffinitorio Provinciae Limanae prædictæ 30. Septembris 1666., & majori voto suffragio resolutum fuit, quod desuper fieret supplicatio, præfixo ad id per Commissarium Generalem Provinciae biennii termino, ut exhiberentur inconvenientia allegata; subindeque in Capitulo generali Vallisolerano anno 1670., iterum stabilita fuit dicta Alternativa generaliter pro Provinciis Indiarum Occidentalium Reverendissimo Indiarum Commissario Generali dato in mandatis, ut illam ad executionem deduci procuraret in illis Provinciis, quibus effectum sortita non fuerat.

Cumque in dictis Provinciis Limana, & de Charcas sequuta non fuisset executio pro eo, quod allegabant non adfuisse proponendorum supplicationis, & motivorum opportunitatem in Congregatione generali Toletana anni 1674. jussum fuit Diffinitoria dictarum Provinciarum suas proximo Capitulo Generali informationes exhibere, suspensa interim dictorum Statutorum executione, ad cuius jussionis normam in proximo Capitulo Generali Romano 1676. exhibitæ fuerunt informationes dictorum Diffinitiorum ex una, & altera partibus cum Instrumentis facultativis Religiosorum in Hispania progenitorum, alia itidem allegationes, & Informationes, & quia opus erat quibusdam notitiis hac in Curia procurandis Diffinitorium generale fecit in nos Compromissum, prout in supra scripto Decreto. Tandemque, ne resolutioni obstaret Sacrae Congregationis Regularium inhibicio anno 1664. ad eandem recursum fuit facta relatione Commissionis nobis super hac Causa a Capitulo generali proximo Delegatæ, institutumque fuit revocari dictum inhibitivum Decretum, nobis

que committi Causam. Unde ab eadem Congregatione emanavit sequens Decretum -- Sacra Congregatio Eñorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, veris existentibus narratis, & prævia supra scripti Decreti ab ipsa Sac. Congregatione de anno 1664. emanati revocatione, censuit committendum, prout præfatis Decreti tenore committit Patri Ministro Generali Ordinis, & Patri Commissario Generali Indiarum, ut conjunctim procedentes ad præscriptum Decreti Capituli Generalis circa Jus prædictæ alternativæ id statuatur, atque decernatur, quod pro eorum arbitrio, & prudentia, quieti, & beneficio præfate Provinciae Limanae in D. magis expedire censebunt. Non obstantibus quibuscumque, Romæ 12. Junii 1676.

§. 4. Quibus omnibus per nos inspectis ex Instrumentis authenticis nobis exhibitis, visisque partium hinc inde informantibus, ponderatisque utrinque allegatis, aliisque omnibus pro firmiori resolutione considerandis auctoritate nobis concessa non solum ex compromisso prædicto Diffinitorii Capituli Generalis, verum etiam ex relato Sacrae Congregationis Regularium Decreto ordinamus, & mandamus stabiliri, & observari in dicta Provincia duodecim Apostolorum Limana Alternativam officiorum inter illius Religiosos in Indiis procreatos, & in Hispaniis progenitos, & de facto illam stabilimus forma sequenti.

§. 5. Quod Provincialis uno triennio eligatur, & sit ex una parte, adeout si obierit, aut alia de causa durante triennio vacaverit Minister Provincialis, Vicarius usque ad celebrationem Capituli sit, & eligatur ex eadem parte, alioque triennio eligatur, & sit ex alia, servata eadem forma. Custos vero si adfuerit eligatur, & sit ex illa parte, ex qua non est Provincialis in dicta forma, & ex quatuor Diffinitoribus duo semper ex una, & duo reliqui ex altera partibus sint, & eligantur. Quo vero ad Guardianos, & alia officia de voto, eligantur indifferenter ex utraque parte secundum qualitatem, merita, & idoneitatem personarum, itaut Guardianus Domus Principalis semper alternetur ex utraque parte de Triennio in Triennium, & omni tempore (præter Provinciale, aut Custodem, & duos Diffinitores) eligantur, & adint ex minori parte saltem decem cum Guardianatibus, & Officiis de voto ad hoc ut ex illis majori libertate possint eligi duo Diffinitores. Quo ad lecturas autem, & alia officia tam honoris, quam oneris eligantur indifferenter servata justitia distributiva, & habito respectu majorum meritorum, & majoris idoneitatis juxta Constitutiones generales Ordinis, super quo conscientias Electorum oneramus.

§. 6. Quoad Provinciam Sancti Antonii delas Charcas vigore ejusdem compromissii ordinamus, statuimus, & mandamus observari eandem Alternativam inter Religiosos natos in Indiis, & natos in Hispaniis eadem forma, qua statuimus, & ordinavimus pro d. Limana Provincia, præterquam quod attempto pauciori numero Officiorum de voto ordinamus, quod decem Officia de voto, quæ pro Provincia Limana mandavimus eligi saltem ex parte minori in Provincia delas Charcas sint sex ad hoc, ut cum libertate eligantur duo Diffinitores ex gremio Capituli, & observetur quantum fas erit justitia distributiva.

§. 7. Insuper cum altera ex Causis in dicto Capitulo Generali Romano proximo propositis, & pro qua Diffinitorium generale compromissum fuit in nos, fuerit, quod cum in Provincia Sancti Josephi de Tuetan tria Religiosorum genera reperiantur, quorum alii, qui post susceptum in Hispania habitum emissarii Cachupines, alii, qui in Hispania progeniti in ipsa Provincia Indiarum habitum susceperunt Provinciae filii; alii, qui in Indiis ex Parentibus, seu Descendentibus proge-

A Compromissarii firmata est alternativa in Provincia Limana.

Modus servandus in d. Alternativæ Officiorum.

Eadem alternativa statutata est in Provincia S. Antonii delas Charcas.

In Provincia S. Josephi de Tuetan stabilita est alternativa inter Filios Provinciae, ac Cachupines ex una parte, & Criollos ex altera.

niti Criollos nuncupantur. Cumque in dicta Provincia adsit alternativa stabilita, & executioni demandata, unam illius partem constituunt nuncupari Criollos, & filii Provinciae, quamvis soli Criollos filii Provinciae, & Cachupines vocatis simul junctis numero majores existant. Unde cum ista dispositio sit minus conformis justitiae distributivae, institutum fuit pro parte Provinciae, ut filii Provinciae aggregarentur illis Cachupines vocatis ad hoc, ut taliter distribuerentur Officia Provinciae in partes aequales, aut quasi aequales, quo per nos inspecto, captisque convenientibus Informationibus vigore dicti Compromissi, ordinamus, statuimus, & mandamus, quatenus dicti filii Provinciae se aggregent Cachupinis, & ex hujusmodi aggregatione una pars constituatur, solis Criollos alteram facientibus, inter quas observetur alternativa modo quo in dicta Provincia stabilita est, juxta Constitutiones generales Ordinis pro Indiis Occidentalibus.

§. 8. Quas resolutiones, & Decreta per nos statuta, & ordinata mandamus in virtute S. Obedientiae ab eis, ad quos pertinet executioni respective demandari in dictis Provinciis sub poena nullitatis contrafaciendorum, revocantes ad hunc effectum praesentibus quamcumque aliam Ordinis Constitutionem, quatenus opus sit, ac mandantes, quod principium detur dictae Alternativae in dictis Provinciis de Lima, & Charcas eligendo Provinciale illius partis, ex qua actualiter (quando praesentes intimabuntur) non fuerit Provincialis actualis, qui pro tempore rexerit. Ita decernimus, ordinamus, statuimus, & mandamus in supradicto Conventu Sancti Francisci Madriti 26. Mensis Aprilis 1677.

Joseph Ximenes Samaniego Minister Generalis.

Fr. Joannes Luengo Commissarius Generalis Indiarum.

§. 9. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat omnia in decreto hujusmodi contenta sint iusta, & rationi consentanea, nec aliter melius, quam per eorum observantiam paci, ac quieti dictarum Provinciarum consuli posse credatur: nobis propterea dicti Exponentes humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 10. Nos igitur ipsos exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum praesentium dumtaxat consequendam harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum consilio, & attenta relatione dilecti filii Prioris Generalis dicti Ordinis eisdem Cardinalibus facta, praesertim Decretum a dictis Ministro Generali, & Commissario Indiarum Compromissariis, auctoritate dictae Congregationis Cardinalium factum, illiusque tenorem, & dispositionem circa electionum Alternativam auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, ac Apostolicae auctoritatis praesidio munimus, ita ut in omnibus plenarium sortiatur effectum, & aliis, ad quos spectat, inviolabiliter observetur.

§. 11. Irritum enim, & inane, quidquid secus attentatum fuerit, declaramus, & eos, qui Decreti firmitatem, sub quovis praetextu infringere praesumpserint, poenis privationis vocis activae, & passivae, privationis officiorum, aliisque arbitrio nostro imponendis subjicimus: salva ta-

men semper in praemissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 12. Decernentes ipsas praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari; sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 13. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non Provincialium, & Ordinis praefatarum, etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus: privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 14. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique locorum, tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quae ipsis praesentibus haberetur si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XXVI. Junii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

Permittitur Prioribus Localibus Congreg. Eremitarum Camaldulensium Montis Coronae, ut consentiente Eremi Capitulo per se valeant sibi subditis Eremitis dare licentiam pernoctandi extra Eremos intra spatium quinquaginta miliarium.

Vide Constit. 4. Clem. X., quae incip. Ut in Congregatione. Tom. VI. in Append. fol. 8.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi nobis nuper fecit dilectus filius Josephus Maria a Neapoli Major Congregationis Eremitarum Camaldulen. Montis Coronae quod cum fel. record. Clemens Papa X. praedecessor noster per quasdam suas, in simili forma Brevis literas, inter alia praeeperit, & mandaverit, ut postquam a Capitulo generali, vel Majore, & Visitationibus dictae Congregationis familiarum, in singulis Eremitis ipsius Congregationis assignatio facta, & illi qui toto anni decursu, cum debitis Priorum localium licentiis, propter urgentem aliquam necessitatem, Eremitis per quinquaginta miliarium spatium, juxta praescriptum Constitutionum ejusdem Congregationis, a rec. me. Clemente Papa Nono praedecessore pariter nostro specificae confirmatum egredi possunt, deputati fuissent, nec ullis Prioribus localibus, nec ullis Deputatis ad negotia sine licentia Majoris, & Visitationum praedictorum, semel in anno obtinenda intra spatium quinquaginta miliarium hujusmodi, neque ullis dictorum Priorum subditis, sine speciali eorumdem Majoris, & Visitationum licentia, toties quoties impetranda, Eremitis egredi, ac extra illos pernoctare, de cetero ullo modo liceret,

XXVII.

Dat. 15. Julii
1677. An. 1.

Species facti.

Preces fratrum in Provinciis Occidentalibus.

Confirmatur a Pontifice Decretum de alternativa.

Clausula.

Queritur, an Prioribus Localibus d. Congreg. t. etiamnum competat facultas sibi a Constitutionibus concessa. Videtur competere ob nonnullas rationes.

Preces Majoris ejusdem Congregationis.

Conceditur dicta facultas dummodo adfit consensus Capituli Eremit.

Clausula.

Prioribus autem localibus, ex aliqua urgente necessitate extra Eremos existentibus eorum Vicarii, sive Superiores in Eremis remanentes nullam haberent facultatem concedendi aliis, quam Oblatis non professis licentiam egrediendi, & pernoctandi extra Eremos, & alias prout in dictis literis plenius continetur; enatum est dubium, an penes Priores locales dum presentes sunt remanserit facultas intra minus spatium, quam quinquaginta milliarius hujusmodi concedendi Eremitis sibi subditis licentiam pernoctandi extra Eremos prout ejusmodi facultas eis per Constitutiones predictas concessa reperitur. Quia vero dd. Priores locales quoad hanc partem in predictis literis nominati non sunt, nec facultas predicta eis quoad minus spatium, quam quinquaginta milliarius expressè sublata est, videntur ipsi Priores remanere cum jure eis per dictas Constitutiones concessio dandi eorum subditis professis licentiam pernoctandi extra Eremos intra minus spatium, quam quinquaginta milliarius hujusmodi, occurrentibus multis negotiis, quæ Oblatis committi nequeant, nec dilationem patiuntur cum exquiri, & expectari non possit licentia Majoris, & Visitorum, predictorum tum propter longinquam eorum in Eremo Montis Coronæ residentiam, tum etiam quia majore anni parte per longinquas Provincias etiam extra Italiam Eremos dictæ Congregationis visitandi gratia iter agunt. Quare predictus Josephus Maria Major nobis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere, de benignitate Apostolica dignemur.

§. 1. Nos igitur ipsius Josephi Mariæ Majoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium tantum consequen. harum serie absolvem, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium prepositorum consilio, ut Priores locales predicti cum consensu tamen Capituli, suarum respective Eremorum, Eremitis Professis sibi subditis, propter occurrent. necessitates licentiam pernoctandi extra easdem Eremos, intra quinquaginta milliaria in eorum Hospitiis, & locis per Constitutiones predictas præscriptas, absque alio consensu Majoris & Visitorum predictorum concedere libere, & licite possint, & valeant auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus: Salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 2. Decernentes ipsas presentes literas firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 3. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Volumus autem, ut earundem presentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate

constitutæ munitis eadem fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ presentibus habetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XV. Julii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

Erigitur Confraternitas Almæ Domus Lauretane nationis Picenorum de Urbe in Archiconfraternitatem, eique conceditur facultas ad se aggregandi alias ejusdem Instituti Confraternitates, nec non his impartendi suas Indulgentias.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti filii Officiales, & Confratres Confraternitatis Christianifidelium Nationis Picenorum in Alma Urbe nostra commorantium sub denominatione Almæ Domus Lauretanæ canonice erectæ, quod dudum fel. rec. Urbanus PP. VIII. prædecessor noster per quasdam suas in simili forma Brevis die 14. Aprilis 1633. expeditas literas eandem Confraternitatem sub denominatione præfata auctoritate Apostolica perpetuo crexit, & instituit, ac illi sic erectæ, ejusque Confratribus, & Confororibus nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes sub certis modo, & forma tunc expressis itidem perpetuo concessit, & alias prout in eisdem literis uberius continetur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungbat, dicti Exponentes Confraternitatem hujusmodi Archiconfraternitatis titulo decorari plurimum desiderent: Nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut sibi in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsos Exponentes specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodate existunt ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolvem, & absolutas fore censentes. Hujusmodi supplicationibus inclinati, Confraternitatem prædictam in Archiconfraternitatem cum omnibus, & singulis prærogativis, juribus, honoribus, & præminentis solitis, & consuetis auctoritate præfata tenore presentium, sine cujusquam præjudicio perpetuo pariter erigimus, & instituimus; Ac ipsius Archiconfraternitatis sic erectæ Officialibus, & Confratribus presentibus, & futuris, ut ipsi alias quasque Confraternitates ejusdem Instituti extra Urbem prædictam ubicumque locorum existentes eidem Archiconfraternitati, servata tamen forma Constitutionis rec. me. Clementis PP. VIII. prædecessoris pariter nostri desuper editæ aggregare, illisque omnes, & singulas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes ipsi Confraternitati sic in Archiconfraternitatem a nobis erectæ a memorato Urbano prædecessore concessas communicare libere, & licite possint, & valeant auctoritate, & tenore predictis itidem perpetuo concedimus, & indulgemus.

§. 3. Decernentes easdem presentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quancumque spectabit, in omnibus,

XVIII.

Dat. 16. Julii 1677. An. 1.

Species facti.

Preces Confraternitatis.

Erigitur Confraternitas Picenorum in Archiconfraternitatem.

Ei permittitur, ut valeat alias ejusdem Instituti Confraternitates aggregare, cumque illis suas Indulgentias communicare.

Clausula.

& per

& per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, & quatenus opus sit, supradictæ Confraternitatis, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenotes præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVI. Julii MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

XIX.

Reducuntur ad antiquam formam Immunitates, seu Franchitiæ Gabellarum in Dohana Urbis.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex omnium Christianissimum Pater, & Pastor a Domino constitutus, sicuti Pastoralem vigilantiam, spiritualiumque providentiam Catholicæ Ecclesiæ quantum divina bonitas largitur, assidue representare studet, ita & temporalium circumspicione suorum, & Apostolicæ Sedis, etiam quoad temporalia Subditorum indemnitati consulere, eaque de causa abusus in grave Cameræ Apostolicæ, publicæque utilitatis detrimentum introducos rescere satagit, prout æquitatis, & justitiæ ratio suadet, reique publicæ salus expostulare compulerit.

§. 1. Ad nostram siquidem notitiam pervenit, quod Gabellæ, & Dohanæ Almæ Urbis nostræ, & membrorum illis annexorum, propter excessivas immunitates, seu franchitias Ministrorum Cameralium, & aliorum exemptorum, in maxima perturbatione versantur. Et quia, nisi ejusmodi incommodis occurratur, inde grave, atque irreparabile damnum, non solum d. Cameræ, sed etiam toti Urbi prædictæ; ac temporali S. R. E. ditioni, quinimo, & exteris Montistis, & aliis Creditoribus, quibus redditus Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi obligati sunt, nasceretur. Ideo nos antiquos Gabellarum hujusmodi appaltus, & quomodo tunc temporis immunitates, seu franchitiæ prædictæ procederent, diligenter exquiri mandavimus: repertum autem fuit sæculo proxime præterito, & præsertim in appaltibus, qui sub fel. rec. Paulo III. anno 1535., Paulo IV. anno 1555., & Pio IV. anno 1564., Gregorio XIII. annis 1577., & 1583., Sixto V. anno 1585., & Clemente VIII. Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris, anno 1593. reserptive facti fuerunt, nulla in antecessum superstitente in contrarium memoria, ac etiam per quosdam capitula super reformatione Dohanarum hujusmodi edita, & per recol. me. Julium PP. III. prædecessorem pariter nostrum Motu proprio confirmata, dispositum fuisse, ut ejusdem S. R. E. Cardinales, ac Thesaurarius generalis, Clerici Præsidentes, & Ministri Cameræ prædictæ, omnesque alii exempti ratione mercium, & rerum quæ pro eorum proprio usu advenirent, & non

aliter a Dohanis, & Gabellis hujusmodi exempti esse deberent, ejusmodi autem res cum eorum mandatis, propria eorum manu subscriptis, relaxarentur, prout solum esse ibi narratur; utque eadem res sic absque solutione Gabellarum relaxata, vendi nequirent, nisi facta ejusmodi venditionis notificatione Dohaneris, sive Dohanarum redemptoribus, ut illis Dohana refundere retur, alioquin fraus commissa censeretur. Verum ab aliquo ceteriori tempore, nempe circa finem Pontificatus Clementis prædecessoris prædicti, sive per incuriam, sive per inconsultam facilitatem illorum Ministrorum Cameralium, quibus ex officii debito capitula appaltus formare, ac indemnitati Cameræ prædictæ consulere incumberebat, ampliari ceptas fuisse immunitates, seu franchitias ad res, quas dicti exempti in tabernis mercatoris, apothecis, & repositoriis, sive ut vulgariter dicitur -- *Nelli Fondachi, Botteghe, e Magazzeni* -- emerent.

§. 2. Cum autem experientia compertum sit, detrimenta, quæ per excessivas immunitates, seu franchitias hujusmodi Cameræ prædictæ inferuntur, ex inconsulta, nec ullo titulo suffulta ampliatione hujusmodi, quæ etiam Legum, & Constitutionum Apostolicarum dispositioni adversatur, oriri; hinc est, quod nos incommodis prædictis occurrere, ac dictæ Cameræ, & privatorem interesse habentium, prout summa justitiæ, æquitatisque ratio postulat, indemnitati providere cupientes, ac omnium, & singulorum appaltuum, Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi hæctenus factorum, etiam auctoritate Apostolica confirmatorum, instrumentorumque publicorum desuper celebratorum, necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum a dictis Dohanis, & Gabellis S. R. E. Cardinalibus, ac Thesaurario Generali, Clericis præsentibus, aliisque Ministris Cameralibus prædictis, ac aliis exemptis quandocumque, & quomodocumque factarum, Literarumque Apostolicarum, tam sub plumbo, quam in simili forma Brevis, Cedularum Motus proprii, & Chirographorum cujusvis Romani Pontificis prædecessoris nostri manu subscriptorum, ac aliarum, Literarum, & scripturarum tam publicarum, quam privatarum desuper quomodolibet emanatarum, ac pluries, & quantumcumque vicibus confirmatarum, & innovatarum tenores, etiam veriores, & datas, causas, & occasiones, aliæque omnia, & singula, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digna præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & exactissime, & accuratissime specificatis habentes: Motu proprio, non ad cujusquam nobis super hoc oblata petitionis instantiam, sed ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ac alias omni meliori modo, via, jure, & forma, quibus firmius, & validius facere possumus, usum illum antiquiorem, qui circa immunitates, seu franchitias prædictorum Cardinalium, & Thesaurarii generalis, Clericorum præsentium, aliorumque Ministrorum Cameralium, ac aliorum exemptorum sub Pontificatibus memoratorum, Pauli III., Julii III., Pauli IV., Pii IV., Gregorii XIII., Sixti V., Clementis VIII. prædecessorum, ut præfertur, servabatur, tenore præsentium innovamus, & reducimus, ac perpetuis futuris temporibus inviolabiliter observari debere statuimus, decernimus, & ordinamus. Inconsultam verò, nec ullo titulo suffultam ampliationem, & innovationem prædictam, quam quidem sub Constitutionibus exemptionum, & franchitiarum revocatoris similis memoriæ Pauli V., Urbani VIII., Innocentii X., Alexandri VIII., Clementis IX., & Clementis X. Romanorum Pontificum prædecessorum pariter nostrorum, ac etiam nostra comprehensam esse

Abusus postea introductus.

Dat. 14. Aug. 1677. An. 1.

Exordium.

Causa Constitutionis.

Mos antiqui Franchitiæ Gabellarum in Dohana Urbis.

Firmatur mos antiquus Franchitiarum.

Revocantur omnes immunitates, quoad abulum recenter introductum.

præterendi posset, itidem perpetuo cassamus, irritamus, tollimus, perimimus, annullamus, & abolemus, viribusque, & effectu penitus, & omnino vacuumus. Adeo ut in posterum omnes præfati, & quicumque alii immunes, & exempti, etiam quavis nota speciali digni sint, ac esse debeant immunes, & exempti pro illis tantum mercibus, bonis, & rebus, quæ ab extra pro solo eorum usu, ut supra, & infra, per eos introducentur.

Injungitur Ministris Cameralibus, ut antiquam formam servant in Capitulis Dohanarum.

§. 3. Ac propterea dilectis filiis modernis, & quodcumque futuris nostro, & S. R. E. prædictæ Camerario, Vicecamerario, Thesaurario Generali, Præsidentibus Clericis, Commissario Generali, cæterisque dictæ Cameræ Officialibus, & Ministris, ad quos ea res spectat, & pro tempore spectabit, harum serie in virtute Sanctæ Obedientiæ, ac sub indignationis nostræ, aliisque nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis pœnis districtè præcipimus, injungimus, & mandamus, ut deinceps tam in primo, quam successive quodcumque faciendis appaltibus Dohanarum, & Gabellarum Urbis prædictæ, illisque annexorum circa immunitates, exemptiones, & franchitias ejusdem S. R. E. Cardinalium, tam Cameralium, sive eorum, qui in Camera prædicta sederunt, seu pro tempore sederint, quam non Cameralium, ac Vicecamerarii, Thesaurarii Generalis, Clericorum Præsidentium, Commissarii Generalis, cæterorumque Officialium, & Ministrorum dictæ Cameræ, & aliorum quorumvis exemptorum, immuniū, & privilegiatorum, etiam specifica, & individua mentione dignorum, ac etiam Personæ nostræ, & Romani Pontificis pro tempore existentis, necnon Palatii Apostolici, pacta, seu capitula eo modo forment, & formari curent, quo antiquitus, ut præfertur, formabantur: ita scilicet, ut prædictis exemptis, & immunibus illæ dumtaxat merces, & res, in quibus immunitates frui consueverunt, sine Gabellarum, & Dohanarum hujusmodi solutione, quas proprii usus gratia, & non aliter advehi curaverint. Ac etiam hæc cum mandatis per ipsos principales, non autem per eorum ministros subscriptis, & eorum sigillo munitis relaxari, nec hujusmodi mandata aliter subscribi, seu aliter expedita admitti debeant: quinimo etiam mandata ipsa sub hac forma expedita fuerint, admittantur tamen solummodo pro illis mercibus, & rebus, quæ in ea sint quantitate, ut verisimile sit eas usui proprio mandantis exempti, non autem ejus consanguineorum, vel affinium, aut aliorum, etiam in ejus domo habitantium, servituras esse. Res autem sic introductæ, & sine Gabellarum solutione admittæ nequeant vendi, aut donari, vel alio quocumque modo concedi, etiam consanguineis, vel affinibus, licet exempto, seu privilegiato in ejus domo cohabitantibus, multoque minus mercatoribus, tabernariis, sive apothecariis, cauponibus, stabulariis, scrutariis, propolis, aliisque quibuslibet personis, præterquam propriis famulis veris, & actualibus, vel consanguineis, aut affinibus, qui ex obligatione ipsorum exemptorum, seu privilegiatorum impensis sustententur, itaut si quocumque modo distraherentur, & de eo sufficienter constiterit juxta alia mandata, quæ hodie dilecto filio Magistro Joanni Ginetto Cameræ prædictæ Thesaurario Generali dedimus, eo ipso fraus commissæ censeatur, & res ipsæ in commissum cadant. Porro formam circa mandatorum hujusmodi subscriptionem, illorumque admissionem per præfatos præscriptam ex nunc perpetuis futuris temporibus inviolabiliter, & adamussim servari, nec mandata ipsa aliter admitti volumus: quod si mandata quidem ipsa secundum formam prædictam concepta fuerint, incidere vero possit dubium, utrum sint excessiva, & inverisimilia, ejus

Præscribitur modus observandus in mandatis ab Exemptis faciendis pro usu proprio tantum.

Prohibetur exemptis venditio, & donatio rerum introductarum.

Cognitio an merces excedant usum exemptorum, committitur Congr. Camerali.

rei cognitio, & deciso non ad Thesaurarium, vel Commissarium Generales prædictos, aut Dohanarios, seu Dohanarum, & Gabellarum hujusmodi Conductores spectet, sed illius declaratio, & determinatio privative ad quoscumque alios ad Congregationem Cameralem a nobis erectam, & deputatam tantisper pertinere debet, donec, & quousque taxa immunitatum, sive franchitiarum hujusmodi pro unoquoque exempto, sive immuni nostro, seu Romanorum Pontificum Successorum nostrorum jussu facta fuerit, quam subinde perpetuo servari volumus. Ut autem ab eadem Congregatione cognosci, & judicari possit, an res, quæ introducentur sint proportionatæ proprio usui introductentis, vel excessivæ, aut in fraudem introductæ, mandamus, & decernimus, ut Dohanarii, eorumque Ministri revidere possint, imo debeant, viduos, involucria, capfas, & arculas, aliaque, quibus res hujusmodi inclusæ fuerint, eodem modo, quo fieri solet circa res illorum, qui nullo immunitatis, vel exemptionis privilegio fultuti sunt: si vero res fuerint ejusmodi qualitatis, ut id sine detrimento, vel incommodo fieri nequeat, eo casu immunes, seu exempti bona fide quantitate, & qualitatem rerum in capfis, & aliis prædictis contentarum declarare, & specificare debeant.

Conceditur Dohanariis facultas recognoscendi involucria, capfas &c.

Si vero ex recognitione merces patiantur detrimentum, standum fidei exemptorum.

Clausula.

§. 4. Decernentes pariter easdem præfatas literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod Camerarius, alique Cardinales, Vicecamerarius, Thesaurarius Generalis, Præsidentes Clerici, Commissarius Generalis, cæterique dictæ Cameræ Officiales, & Ministri, aliæ quicumque exempti, & privilegiati, etiam specifica, & individua mentione, & expressione digni, in præmissis jus, vel interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præfates emanarint, sufficienter adductæ, specificatæ, vel ullatenus justificatæ fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis legitima, juridica, pia, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis aut nullitatis, vel invaliditatis vitio, seu intentionis nostræ, vel quorumvis interesse habentium consensus, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, formali, & substantiali, ac incogitato, & incogitabili, individuumque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, retractari, limitari, modificari, in jus, vel controversiam vocari, aut ad terminos juris reduci, seu adversus illas appellationis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium impetrari, vel intentari, aut impetrato, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse; neque ipsas præfatas Literas sub quibusvis similibus, vel dissimilibus Constitutionum, & Ordinationum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aliisque contrariis dispositionibus quodcumque, & quomodocumque, etiam per viam legis, & Constitutionum generalis, seu Statuti perpetui faciendis, unquam comprehensas censeari, sed semper ab illis exceptas, & quoties illæ emanabunt, toties in pristinum, & validissimum statum restitutas, & repositas, & plenarie reintegratas, ac etiam de novo sub data posteriore concessas intelligi, firmasque, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia inviolabiliter, & inconcussè observari, &

adim-

adimpleri; sicque, & non aliter in præmissis omnibus, & singulis censer.

§. 5. Atque ita per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Camerarium; & alios Cardinales, etiam de Latere Legatos, ipsorumque Cardinalium Collegium, ac Vicecamerarium, Thesaurarium, Præsidentes Clericos, Commissarium, ceterosque dictæ Camera Officiales, & Ministros, & quoscumque, quavis potestate, præminentia, & auctoritate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Nostra & Cancellariæ Apostolicæ Regula de jure quæsito non tollendo, & prædicti Pii IV. prædecessoris de gratiis qualescumque interesse dictæ Camera concernentibus, in eadem Camera intra certum tunc expressum tempus præsentandis, & registrandis, ita præsentem literas ibidem præsentari, & registrari nunquam necesse sit, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Camera prædictæ, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, stylis, & usibus, etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, indultis, concessionibus, Chirographis, Cedulis motuum propriorum, instrumentis Appaltuum, aliisque scripturis, & literis Apostolicis prædictis, & aliis quibusvis, etiam quantumcumque qualificatis, & speciali mentione dignis personis, sub quibusvis verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, ac mentis attestativis, relictivis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis Decretis, etiam contractus jurati cum dicta Camera initi, & Camerali obligatione valati vim habentibus, aliove quovis robore, & cautela munitis, ac alias de necessitate exprimendis, seu alias quovis modo, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries, & quantumcumque vicibus confirmatis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores, formas, & occasiones, ac causas præsentibus pro plene, & sufficienter, ac de verbo ad verbum nihil penitus omisso expressis, & insertis, ac servatis, & specificatis respective habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum specialiter, & expresse ac plenissime, & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Ut autem præsentem literam ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus pariter illas ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, & Cancellariæ Apostolicæ, ac in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Curforibus nostris publicari, illarumque exempla ibidem affixa relinqui, quæ sic publicatæ omnes, & singulos, quos concernunt, perinde efficiant, & arceant, ac si unicuique illorum personaliter notificatæ, & intimatæ fuissent.

§. 8. Urque eandem præsentem literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XIV. Aug. MDCLXXVII. Pontificatus nostri Anno Primo.

Dismembratur Oppidum S. Ludovici de Maragnano a Diocesi Brasiliensi, & Civitas esse decernitur, ejusque Ecclesia D. Victoris dicata Cathedralis constituitur.

INNOCENTIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Super universas Orbis Ecclesias, Deo disponente, qui cunctis imperat, & cui omnia obediunt, quamquam sine meritis constituti, levamus in circuitu agri Dominici oculos nostræ Mentis more pervigilis Pastoris inspecturi quid Provinciarum, & locorum quorumlibet statui, & decori, quidve incolarum animarum saluti congruat, disponi debeat, divinoque fulti præsidio dignum quin potius debitum arbitramur in irriguo militantis Ecclesiæ agro novas Episcopales Sedes plantare, ut per hujusmodi novas plantationes Popularis augetur devotio, divinus floreat cultus, Ecclesiastica administrantur Sacramenta, ac animarum ipsarum salus subsequatur, Locaque ipsa dignioribus titulis illustrentur, & Populi eorum Præsulum assistentia, regimine, & doctrina suffulti, cum Apostolicæ auctoritatis amplitudine, & Orthodoxæ fidei augmento proficiant semper in Domino, & quod in temporalibus sunt adepti, non careant in spiritualibus, præsertim cum id piorum, ac nobilium Principum devotio exposcit.

§. 1. Cum itaque dilectus filius nobilis vir Petrus Portugalliæ, & Algarbiorum Princeps, & Governator, pio præponderans affectu, quod Populi illius partis Basilicæ, quæ nuncupatur Provincia de Maragnano, attenta longissima distantia a Civitate Bahiæ omnium Sanctorum residentia Episcopi Basilien., cujus est Diocesis, & ad illam difficillimo accessu multa incommoda præcipue circa confessionem Olei Sancti, administrationem Sacramenti Confirmationis, & exercitium officii Pastoralis passi jam sunt, & in dies patiuntur, & opera, ac ministerio variorum Religiosorum, & aliorum doctrina insignium, & vitæ approbatorum virorum, quos idem Petrus Princeps Progenitorum suorum vestigia secutus nullis parcens laboribus, & expensis ad verbum Dei inibi, illarumque partium Incolas, & habitatores ad fidem Catholicam, extra quam nulla est salus perducendos studiosissime transmitti curaverit, Divina cooperante gratia infinitæ propemodum gentes Divini, humanique Juris eatenus expertes, discussis inde Sathanæ tenebris ad agnitionem veri luminis, & Sanctum Baptismatis lavacrum, Sanctæque Matris Ecclesiæ gremium accesserunt, & in dies magis accedunt, eisque rationibus Religio Christiana in illis partibus sic longe, lateque propagata sit, ut Episcopus Brasiliensis pro tempore existens ad illam, ejusque fines citra grave periculum transmeare, ac singulorum vultus, ut Episcopum decet, inspicere, aliasque partes boni Pastoris in Universum exercere nequeat.

§. 2. Attendens quod in dicta Provincia Maragnani ultra alia notabilia loca, reperiatur unum Oppidum Civitas nuncupatum Sancti Ludovici a bis mille Christianis inhabitatum, & Regum Portugalliæ dominio subiectum, aeris salubritate, ac Populi frequentia, & commercio, pluribusque virorum Monasteriis insigne, cujus Incolæ generis nobilitate, literarumque, & armorum gradibus decorantur, & in dicti Oppidi Sancti Ludovici una Ecclesia Matrix, & prin-

XX.

Dat. 29. Sept.
1677. An. I.

Exordium.

Causa hujus
Dismembra-
tionis.Oppidum S.
Ludovici de-
scribitur.

cipalis

cipalis alteris inibi existentibus major, sub invocatione Noſtræ Domine Victoriæ, in qua per Vicarium, & nonnullos Presbyteros propriis redditibus ex ærario Regio viventes, Miſſa, & alia Divina Officia celebrantur, & Eccleſiaſtica Sacramenta adminiſtrantur jampridem erecta, & fundata exiſtit; proptereaque dictum Oppidum Sancti Ludovici a Diœceſi Braſilien. diſmembrati, & in Civitatem, dictaque Eccleſia in Cathedralẽ erigi, & in ea Catholicum Antiquiſtẽ, & Paſtorem proprium inſtitui, qui illos, adhuc debiles in ipſa fide, confirmare, & majora Eccleſiaſtica Seminaria plantare, Dominicisq; ovibus ſepta ædificare, ceteraque Pontificalia omnia in illis partibus exercere poſſit, & debeat omnino expediret, cum præſertim in compluribus Oppidis, & locis ejuſdem Provinciæ de Maragnano multæ, & diverſæ Eccleſiæ, ac Virorum Monasteria, aliaque Sacra loca fundata, & erecta reperiantur, devotionis ſuæ zelo ductus, Populiſque in illis partibus degentibus conſulere plurimum exoptaſſet:

Preces Petri Principis, & Gubernatoris Regnor. Portugalliæ, & Algarbior.

Oppidum S. Ludovici cum Provincia Maragnani a Diœceſi Braſilienſi diſmembratur, & ab illius Episcopi jurisdictione eximitur.

Oppidum in Civitatem, ejuſque Eccleſia in Cathedralẽ eriguntur.

Inſtituitur Episcopatus cum omnibus juribus, & privilegiis aliorum Episcoporum.

§. 3. Nos matura ſuper his cum Venerabilibus fratribus noſtris S. R. E. Cardinalibus habita deliberatione, dicto Petro Principe, & Gubernatore per ejus literas Nobis ad hoc humiliter ſupplicante, Oppidum prædictum Sancti Ludovici Episcopali, & Civili titulo dignum judicantes, piſſique dicti Petri Principis votis libenter annuentes, de eorumdem fratrum noſtrorum conſilio, & aſſenſu, deque Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine Oppidum Sancti Ludovici prædictum cum dicta Provincia Maragnani, ac omnibus ſuis Caſtris, Oppidis, Villis, Territoriis, & Diſtrictibus Eccleſiaſticis, & perſonis tam Sæcularibus, quam Eccleſiaſticis ab ordinaria Jurisdictione Episcopi Braſilien. perpetuo ſegregamus, dividimus, & ſeparamus, illaque omnia quoad legem Diœceſanam ab Episcopi Braſilien. ſuperioritate, Jurisdictione, poteſtate, ſubjectione, viſitatione, & correptione prorfus eximimus, & liberamus; ac Oppidum Sancti Ludovici prædictum Civitatis, illiusque Incolas Civium nomine, titulo, & honore decoramus, illudque in Civitatem, quæ Sancti Ludovici denominetur, & in eo dictam Eccleſiam Noſtræ Domine Victoriæ dicatam in Cathedralẽ Eccleſiam, ſub invocatione ejuſdem noſtræ Domine Victoriæ pro uno Episcopo Sancti Ludovici nuncupando, qui illi præſit, ac Eccleſiam ipſam, ſeu illius ſtructuras perficiat, & ad formam Cathedralis Eccleſiæ redigi faciat, nec non in ea, & dicta Civitate, ac ejuſdem Eccleſiæ Diœceſi tot Dignitates, Canonicatus, & Præbendas, aliaque Beneficia Eccleſiaſtica cum cura, & ſine cura, quot inibi Divino cultui, & dictæ Eccleſiæ ſervitio, ac Eccleſiaſtici cleri decori ſibi videbuntur convenire, de prædicti Petri Principis, & pro tempore exiſtentis Portugalliæ, & Algarbiorum Regis conſilio, & aſſenſu, & prævia eorum congrua dotatione ab ipſis Petro Principe, & Regibus Portugalliæ pro tempore exiſtentibus faciendâ, quam primum fieri poterit, erigat, & inſtituat.

§. 4. Necnon Episcopalem Jurisdictionem, auctoritatem, & poteſtatem exercere, omniaque, & ſingula, quæ ordinis, quæque Jurisdictionis, & cujuſlibet alterius muneris Episcopalis ſunt, & quæ alii in Portugalliæ, & Algarbiorum Regnis, & dominiis conſtituti Episcopi in ſuis Eccleſiis, Civitatibus, & Diœceſibus facere poſſunt, & debent, facere libere, & licite poſſint, & debeant, ac in eadem ſic erecta Eccleſia Episcopalem dignitatem cum Sede, præeminentiis, honoribus, privilegiis, & facultatibus, quibus aliæ Cathedralis Eccleſiæ hujusmodi de Jure, vel conſuetudine, aut alias utuntur, potiuntur, & gaudent, ac uti, frui, potiri, & gaudere poſſunt, & poterunt quomodolibet in fu-

turum, necnon Episcopali, & Capiculari Menſis, aliſque Cathedralibus inſigniis ad Omnipotentis Dei laudem, & Glorioſiſſimæ Genitricis ejus Virginis Mariæ, totiuſque triumphantis Eccleſiæ Gloriæ, & fidei Catholicæ exaltationem de ſimilibus conſilio, & Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine, Apoſtolica auctoritate tenore præſentium perpetuo erigimus, & inſtituimus.

§. 5. Ac eidem ſic erectæ Eccleſiæ, Oppidum S. Ludovici prædictum in Civitatem erectum pro Civitate, & alia Oppida, Caſtra, Villas, Territoria, & diſtrictus dictæ Provinciæ de Maragnano a capite Hortæ per oram Maritimam, & Terram intus uſque ad arcem de Scata excluſive pro Diœceſi, necnon Eccleſias prædicto pro Clero, & Sæculares perſonas in Civitate, & Diœceſi hujusmodi pro tempore degentes pro Populo de conſilio, poteſtate, & auctoritate ſimilibus etiam perpetuo concedimus, & aſſignamus.

§. 6. Civitatemque, Diœceſim, Clerum, & Populum Episcopo Sancti Ludovici quoad Episcopalem ordinariam, quo vero ad Metropolitanam jurisdictionem, & Superioritatem eo quod a præſcripta Eccleſia Sancti Ludovici longe facilius atque expeditius iter ſit Ulyſſiponen, quam Bahiam omnium Sanctorum habita ratione præcipue commodioris commercii, unde ſequitur major opportunitas regimini Animarum Archiepiscopo Ulyſſiponen. de dictorum fratrum Conſilio, & poteſtatis plenitudine paribus etiam perpetuo ſubjicimus, necnon Menſæ Episcopali Sancti Ludovici hujusmodi pro ejus Dote redditus annuos duorum millium, & quingentorum Cruciatorum monetæ Portugalliæ per ipſum Petrum Principem aſſignandorum, quam quidem ſummam idem Petrus Princeps de ſuis propriis, & pro tempore exiſtentium Portugalliæ, & Algarbiorum Regum redditibus, & ſpecialiter de iis, quæ ex ipſa Regione Braſilien. percipiuntur, gratioſe, & irrevocabiliter donavit, & obtulit, ac ſolvere quotannis promiſit, ſeu promittit ſimiliter perpetuo applicamus, & appropriamus.

§. 7. Et inſuper Petro Principi, & pro tempore exiſtentibus Portugalliæ, & Algarbiorum Regi prædictis, Juſpatronatus, & præſentandi infra annum perſonam idoneam ad dictam Eccleſiam Sancti Ludovici videlicet Nobis, & pro tempore exiſtenti Romano Pontifici hujusmodi in ejuſdem Eccleſiæ Sancti Ludovici Episcopum, & Paſtorem ad præſentationem hujusmodi, & non alias præficiendum; ad majorem vero poſt Pontificalem, & principales, & alias dignitates, Canonicatus, & Præbendas, necnon beneficia erigenda, & per Petrum Principem, & pro tempore exiſtentes Reges hujusmodi congrue dotanda, tam ab eorum primæva erectione poſtquam erecta, & dotata fuerint, quam ex tunc deinceps quoties illa quibuſvis modis, & quorumcumque Perſonis, etiam apud Sedem eandem, vacare contigerit, Episcopo Sancti Ludovici pro tempore exiſtenti præſcripto ſimili per eum ad præſentationem prædicti Principis Petri, & pro tempore exiſtentium, Portugalliæ, & Algarbiorum Regum factam intra terminum a Jure præfixum in ipſis Dignitatibus, Canonicatibus, & Præbendis, ex Beneficiis inſtituendis, eadem auctoritate pariter perpetuo reſervamus, & concedimus, ac Juſpatronatus, & præſentandi hujusmodi Petro Principi, & pro tempore exiſtenti Regi prædicto, ex meris foundationibus, & dotationibus competere, illique etiam per Sedem eandem etiam conſiſtorialiter quacumque ratione derogari non poſſe, nec derogatum cenſeri, niſi ipſius Petri Principis, & pro tempore exiſtentis Regis prædicti ad id expreſſus accedat aſſenſus, & ſi aliter quovis modo derogetur, derogationes hujusmodi cum inde ſcutis nullius roboris efficaciz, & momenti fore.

Diœceſis terminus deſcribuntur.

Subjicitur Metropolitanæ jurisdictioni Archiepiscopi Ulyſſiponen.

Redditus seu Dos Episcopatus.

Juſpatronatus & præſentandi infra annum ad Episcopatum Regibus Portugalliæ conceditur.

Item ad alias dignitates, & beneficia.

Etiamſi vacent apud S. Sedem.

Declaratur juſpatr. competere ex dotatione, & fundatione, nec eſſe derogandum.

1677.
Clausulæ.

§. 8. Sicque per quoscumque Judices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, Sedisque prædictæ Nuncios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari debere; & si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, irritum, & inane decernimus. Non obstantibus Lateranen. Concilii novissime celebrati ab Ecclesie membra distingui, ac dividi prohibentis, ac Nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non tollendo Jure quæsito, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; Quibus omnibus, & singulis, illis alias in suo robore permanens hac vice dumtaxat harum serie specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 9. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ segregationis, divisionis, separationis, exemptionis, liberationis, decoris, erectionis, institutionis, concessionis, assignationis, subjectionis, applicationis, approbationis, reservationis, concessionis, decreti, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se novent incursum.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo septuagesimo septimo, Tertio Kal. Septembris, Pontificatus nostri Anno Primo.

XXI.

Permittitur Cardinali Protectori, & Ministro Generali Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum potestas dividendi binas Bononiæ, & Marchiæ Provincias in quatuor; ab eisque segregandi nonnulla, vel ad eas aggregandi quædam contiguarum Provinciarum Cœnobio.

Eandem potestatem fecit Clemens X. Fratribus Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania. Constit. Pastoralis Officii quo, Tom. XI. Bull. Rom.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Dat. 17. Nov.
1677. An. 2.

Exordium.

Injuncti nobis divinitus pastoralis officii ratio exigit, ut paternam Religiosorum virorum suave Christi Jugum sub ærcioris vitæ instituto laudabiliter portantium curam gerentes, felici prosperoque illorum regimini, & gubernio quantum nobis ex alto conceditur providere jugiter studeamus.

§. 1. Exposuit siquidem Nobis nuper dilectus filius noster Nicolaus S. R. E. Diaconus Cardinalis Acciajulus nuncupatus Ordinis Minorum S. Francisci Cappuccinorum nuncupatorum apud Nos, & Sedem Apostolicam Protector, quod cum Provinciæ Bononiæ, & Marchiæ dicti Ordinis propter multitudinem Conventuum, & amplitudinem circuitus utriusque illarum, aliisque difficultates, quæ in dies insurgunt, vix possint a suis respective Ministris Provincialibus bis quotannis totæ, sicut Constitutiones Ordinis præfati præscribunt, & spiritualis Religiosorum utilitas exigeret, visitari; ipse Nicolaus Cardinalis Protector de statu Provinciarum hujusmodi, ex Superiorum, aliorumque Fratrum qualificatorum ejusdem Ordinis relationibus edoctus, recto earundem Provinciarum Gubernio, regularisque observantiæ in eis conservati plerimum conducibile fore existimat, si utraque

Causa divisionis.

illarum in duas dividatur. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, ejusmodi Provinciarum divisiones absque speciali nostro, & hujus sanctæ Sedis Indulto fieri nequeant. Nobis propterea dictus Nicolaus Cardinalis, & Procurator humiliter supplicavit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignemur.

§. 2. Nos igitur ipsius Nicolai Cardinalis, & Protectoris votis hac in re quantum cum Domino possumus, favorabiliter annuere volentes hujusmodi supplicationibus inclinati, eidem Nicolao Cardinali, & Protectori, ac dilecto filio Ministro Generali dicti Ordinis, ut ipsi per se ipsos, vel per aliquos fratres expresse professos Ordinis prædicti, quos ad id censuerint delegandos, utramque ex Provinciis Bononiæ, & Marchiæ prædictis in duas dividere, ac quoscumque fratres cujuslibet ex Provinciis hujusmodi respective ad concursum passivum ad Diffricatorum in Capitulo dicti Ordinis proxime celebrando, prout secundum Deum expedire eis videbitur pro hac vice tantum habilitare, necnon sine in actu divisionis hujusmodi, sine postea secundum temporis exigentiam, auctoritate nostra Apostolica segregare ab eisdem Provinciis, & aggregare aliis contiguis, ac etiam segregare a Provinciis contiguis Ordinis hujusmodi, & aggregare illis Provinciis, quæ per divisionem hujusmodi noviter formabuntur, illos Conventus, quos ita respective segregari pro majori bono ejusdem Ordinis expedire judicaverint, ac aliam quamcumque provisionem, & dispositionem, circa divisionem, formationem, & gubernium earundem Provinciarum, quam quælibet emergens causa requirere possit, secundum datam tibi a Domino prudentiam, & pro eorum arbitrio facere libere, licite, & valide possint, & valeant, quamcumque necessariam, & opportunam facultatem, & licentiam auctoritate Apostolica præfata tenore præsentium concedimus, & impertimur.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinis, & Provinciarum, ac Conventuum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XVII. Novembr. MDCLXXVII. Pontificatus nostris Anno Secundo.

Reducuntur Magistri, aliive Graduati Ordinis Prædicatorum ad numerum in suis Capitulis Generalibus definitum, & Magistris Generalibus interdicuntur, ne in posterum supernumerario eligant, ab eisque speciales Gratia contra

Divisio Provinciarum fieri nequit absque speciali Indulto S. Sedis. Preces Card. Protectoris.

Permittitur Card. Protectori, & Ministro Generali Cappuccinorum, ut utramque Provinciam Bononiæ, & Marchiæ in duas partiri valeant.

Item impertiri vocem passivam quibuslibet Fratribus dictarum Provinciarum.

Necnon ab illis Provinciis segregare, vel ad eas aggregare Cœnobio.

Clausulæ.

XXII.